

GODOT'YU BEKLERKEN

SAMUEL BECKETT

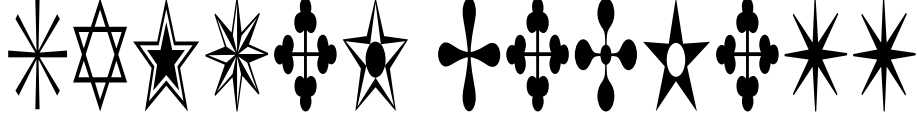
KABALCI

GODOT'YU BEKLERKEN

SAMUEL BECKETT

KABALCI

GODOT'YU BEKLERKEN

İki Perdelik Trajikomedi

Çeviren: TUNCAY BİRKAN

KABALCI YAYINLARI : 7

Oyun Dizisi : 1

Türkçe Birinci Basım: 1990

Kapak düzeni ve filmleri: Ebru Grafik

Ofset Hazırlık: Kardelen (528 59 87)

Kapak baskısı: Çetin Ofset

İç Baskı: Kardeşler Matbaası

Cilt: Temuçin Mücellithanesi

KABALCI YAYINEVİ

Başmusahip Sk. Talaş Han

Giriş Kat No. 16/5

Cağaloğlu—İSTANBUL

Tel: 522 63 05—513 66 44

İki Perdelik Traji-Komedi

GODOT'YU BEKLERKEN ilk olarak 1952-53 sezonunda Theatre de Babylon'da sahneye konu. Oyunu Roger Blin yönetti; dekorları Sergio Gerstein yaptı.

Oyuncular:

ESTRAGON: Pierre Latour

VLADIMIR: Lucien Raimbourg

POZZO: Roger Blin

LUCKY: Jean Martin

ÇOCUK: Serge Lecointe

Çevirmenin Girişİ

Aptalca bu, evet aptalca. Kafamda biraz olsun tutarlı, ne tutarlısı, hiç değilse derli toplu bir düşünce akışı bile oluşturamıyorken, gözüm durmadan şu kocaman, kirli beyaz odamın eşyalarına, dağınık örtülere, örümcek ağlarına, tozlu kırık sandalyelere, bir karış külle çevrili sobaya takılırken, karşımda Dante, Swift, Joyce, Proust, Sterne, Descartes, Vico, Berkeley ciltlerinin arasına serpiştirilmiş eksik Beckett külliyyatına, hayır yanlış, eksik "külliyyat" olmaz, o zaman yalan söyleyeyim Beckett ciltlerine deyip geçeyim, demin de yalan söylemiştim zaten ciltli kitap ne gezer bende, her neyse bu kitaplara böyle boş boş bakarken, saat tıkırtısı, şu lanet masanın gıcırtısı sözde farketirmeden, usul usul beynimi oyarken, tüm bunları yok sayıp tutmuş bir önsöz yazmayı bekliyorum kendimden. Önsözler aptalcadır halbuki, gereksizdir, hele çevirmenin önsözleri hiç çekilmez; hayranlık ifadeleri, malumatlar, bir sürü yarım yamalak yorum yapıp sonra da 'asıl yorumu okuyucuya bırakıyoruz'lar... Budala çevirmen-önsözcü cılız bir sesle, boğazını temizleyip "bakın, ben de buradayım, gönüllü ulak benim, ama önce ben de bir şey söyl..." diye-dursun, işini bilir okur onun üç-beş sayfasını atlayıp 'esas'a, 'saded'e, kitaba geçmiştir bile: "Yapacak hiçbir şey yok." Doğru, yok gerçekten.

Söylenecek bir şey de yok, varsa da onu söyleyecek bir şey yok, bir söyleme mecburiyeti var yalnız, kökenini bilmediğim. Peki, ne söyleyeceğim: Tamam; hadi bir şey anlatayım, zaman geçirtir , bir önsöz yazayım mesela, iyi de zaten önsöz yazmıyor muydum ben. Öff, sıkıntıdan patlayacağım, ne berbat şeyler bu yazdıklarım. Parodi yapıyorum sözde, püh. Kurallara uygun davranıp, önsöz gibi bir önsöz yazayım bari, ne kadar becereceksem onu da... Başlıyorum, kitabın adı Godin'i... Godet'i, ya da Godot'yu Beklerken, yazarı da bir İrlandalı Samuel Beckett, kırk yıl filan önce yazmış, önce Fransızca, sonra İngilizce. Zaten bu yazar hep böyle iki dilde yazar derler. Aslında romancıdır, kendi dediğine bakılırsa bu oyunu o

sıralarda yazmakta olduğu roman üçlemesinin korkunç baskısını biraz gevşetebilmek, dinlenmek için yazmış... Gene sıkıldım...

Mecburiyetler de önsözler de can sıkıcı şeyler zaten, bir başımın ağrısı eksikti. Tamam, yeter bu kadar, "Ben gidiyorum..."

* * *

Godot'yu Beklerken, yazarından daha ünlü pek çok yaptı bir, Don Quixote gibi Fahriye Abla gibi, Hamlet gibi... Farkı, çok kısa sürede bir "klasik" olmasında, şanssız o yüzden de: Tüm klasikler gibi, o da herkesin bildiğı, kimsenin okumadığı bir kitap: Beckett'ın tiyatrodaki öncülü Artaud'nun umutsuzca saldırdığı "başyapıtlar" geleneğine eklenen, umurunda olmasa da eklemlendirilen kekre bir düğüm. Okunduğu zaman da, daha ilk sahnelendiğı günden itibaren etrafında oluşturulagelen efsane sisini yarmanın kolay olduğı söylenemez. Edebiyat tarihi içinde hiçbir yapıt bu kadar kısa sürede, hem medyada hem de akademik çevrelerde bu denli aşırı, sapkınlık ölçüsünde aşırı bir yorum bombardımanına tutulmamıştır. Herkes soruyordu: Neydi bu Godot, kimdi bu yokluğuyla toplumun, tarihin, zamanın ve mekanın kıyısındaki o iki avarenin, Clochard 'in sürçen varlıklarını sürdüren, hiçliğin eşiğinde oyalayan, neyi temsil ediyordu?

Herkes bir yanıt buluyordu da, yorumlar sükün etti: Negatif Teologun yorumu: Godot Tanrı'dır (God ex absentra). Hümanistin yorumu: Umuttur, Sevgidir. Varoluşçunun yorumu: Gelecektir ya da ölümdür. İyimser Toplumcunun yorumu: Daha-iyi-bir-toplum-düzenidir. Filologun yorumu: Bir Balzac kişisidir. Politikacının yorumu: De Gaulle'dür. Egzantirik yaşam öykücünün yorumu: Joyce'dur. Nihayet, sabrı taşan Robbe-Grillet'nin yorumu: Oyunda Vladimir ile Estragon'un bekledikleri ve gelmeyen kişidir.

Her türlü yorumlamanın, metnin söyledikleriyle yetinmeyip, onu başka şeylerle (yazarın hayatı, toplumsal bağlam, dilsel yapılar, ideoloji vs.) ilişkilendirerek anlamaya çalışmanın bir tür "paranoya" olduğı söylenebilir belki. Sözelimi, Susan Sontag ünlü 'Yoruma Karşı' denemesinde bu görüşe yaslanır gibidir. Ancak bu mecazı çok ciddiye almak olur, abartırsak her türlü düşünceye de paranoya diyebiliriz o zaman. Ancak Godot'yu Beklerken'de mecaz, gerçeğin kıyılarına vurur, neredeyse mecaz olmaktan çıkar. Oyun bittiğinde, beynimize yapışan tedirginlik duygusuna, yalın

ürkütücü gerçekliğe karşı sarıldığımız, hava kaçıran bir can simidi olmuştur yorum. Paranoaya geçici olarak teskin edilir, ertelenir. Yorumlayarak dehşeti kabul edebilir terimlere indirgeriz der John Fletcher, Godot'yu Beklerken konusunda.

Ne yapmalı peki? Susalım mesela, görelim ve susalım? Neye baksak bize aynı şeyi gösteren gözlüklerimize yapışmaktan daha saygıdeğer bir tutum olabilir. Ama yoruma müsekkkin gözüyle bakmadan oyunun ne idüğünü kavramak, bizi sarsan yalınlığının bileşenlerini ayırtmak daha zor ama daha cüretli ama daha iyi bir yol olmaz mı? Ki bunu yapmış olanlar da var: H.Kenner, M.Esslin, J.Fletcher, R.Cohn, D.Suvin, G.Anders vs. vs. (Oysa Zehra İpşiroğlu'nun kitabı, Robbe-Grillet'in Yeni Dergi-ler'den birinde yayınlanan bir yazısı ve yenilerde Gergedan'ın Beckett Dosyası'ndakiler dışında, bırakın Godot'yu, Beckett'ı dahi ele alan derli toplu bir inceleme yok Türkçe'de. Murphy, Unnamable, Watt, Texts For Nothing vs. yok ki onlar olsun.) Aralarında küçük denip geçilemeyecek farklar olsa da, pek çok ortak yön var yaklaşımlarında.

Herşeyden önce, Godot'un kimliği hakkındaki spekülasyonlar odak noktası olmaktan çıkarılıyor. Oyunun stilistik özellikleri didik ediliyor (sözgelimi tekrar edilen sahnelerdeki varyasyonlar: Vladimir'in durmadan şapkasıyla, Estragon'un çizmesiyle oynamasının karakterlerinin en belirgin yanlarını vurgulaması gibi: Didi Zihin'dir bir bakıma, Gogo Gövde. Biri Söz'dür, diğeri Hareket): gizli göndermeler bulunup çıkarılıyor: (Oyun sesiz sinemanın komedi yıldızlarına, Chaplin'e, Laurel-Hardy'ye selamlarla dolu) : gündelik monoton jestler ve yoğun sessizlik anları (Sessizlik ve Bir an komutlarının bu kadar sık ve işlevsel kullanıldığını görmemiştir tiyatro sahnesi o zamana kadar. Beckett tiyatrosunda sessizlikler, üç noktalar, kesik, bitmemiş cümleler gitgide artacak, metinler gitgide 'okunaksız'laşacaktır, azap vereceklerdir artık okura.)arasında ortaya çıkarılan karakterler arasındaki ayrımların, klasik anlamda bir plotu olmayan bu 3 saatlik oyunun temposun nasıl canlı tuttuğu kurgulanıyor.

Özetle kolaycı yorumlar yapılmadan önce metnin biçimsel özelliklerine, simgesel göndermelerine, tarihsel anlamına (karakterlerin tarih dışılığının kendisinin tarihsel anlamına) bakılıyor.

Peki yorum meselesindeki ivcenliği niye önsözcünün? Metni boydan boya katetmeden 'Bireyci/varoluşçu/nihilist Beckett hayatın anlamsızlığını, eylemlerimizin boşunallığını anlatıyor" gibi metnin okunmasından önce de

sonra da ileri sürülebilen totolojik yargılar hakkında biraz düşünelim diye... Bilen var mı, oyunu Fransa'da Roger Blin'den sonra ilk kez, 1954'te Muhsin Ertuğrul sergilemiş ülkemizde. Bunun ne büyük bir övünç olduğu birazcık anlaşılın, Türk okuru da kolaycılık tuzağına düşmesin diye bu gevezelikler, bağışlansın.

* * *

Son olarak çeviriyle ilgili birkaç not. Türkçe'de zaten bir çevirisi varken yeniden çevirmenin anlamı sorulabilir, akbabalık ve ticaret imalarıyla: Beckett yenilerde öldü ya. Kendimi tenzih etmek hakkım mı bilmiyorum: Çevirmeye Beckett ölmeden önce başlamıştım bir kere, öldüğünde 3-4 ay ara verdim. Daha önemlisi bu çeviri İngilizce'den yapıldı. Daha önceki Ferit Edgü çevirisi Fransızca ilk versiyonundan yapılmış. Oysa Beckett daha sonra Blin'in uyarılarını dikkate alarak bir kaç uzun bölüm çıkartmış, bir kaç ufak ayrıntı eklemiş. Ayrıca bilindiği üzere, iki dilde birden yazar, ikinci versiyon hiçbir zaman ilkinin mot-a-mot çevirisi değil, bir yeniden yazımdır Beckett'de Meraklı okurlar, Fransızca'dan yapılan ilk çeviriyle bunu karşılaştırırlarsa ilginç farklar görecekle. Son olarak, nezih okuru ve izleyiciyi rahatsız edecek bazı terimler kullandım metinde, bunları özellikle tercih ettiğimi belirteyim. Sadık Beckett okurları takdir edeceklerdir.

Beckett parodisi bitmişti. Beckett önsözü de bitti. Beckett oyunu başlayabilir. "Ben gidiyorum."

Tuncay Birkan

PERDE I

Bir kır yolu. Bir ağaç.

Akşam.

Estragon, alçak bir tümseğe oturmuş, çizmesini çıkarmaya uğraşmaktadır. Oflayıp puflayarak, iki eliyle çekiştirir.

Vazgeçer, takati kalmaz, dinlenir, tekrar dener. Önceki gibi.

Vladimir girer.

ESTRAGON [*yine vazgeçip*]. Yapacak hiçbir şey yok.

VLADIMIR [*bacaklarını genişçe ayırıp, kısa dik adımlarla yaklaşarak*]. Bu düşünceye inanmaya başlıyorum. Bütün hayatım boyunca bunu kendimden uzak tutmaya

çalıştım; Vladimir diyordum kendi kendime, aklını başına topla; henüz her şeyi denemedin. Sonra da mücadeleyi kaldığı yerden sürdürdüm. [*Dalar, mücadele üzerine düşünür. Estragon'a dönerek.*] Yine buradasın demek.

ESTRAGON Öyle mi?

VLADIMIR Seni tekrar gördüğüme sevindim. Hiç dönmeyeceksin sanıyordum.

ESTRAGON Ben de.

VLADIMIR En sonunda yine birlikteyiz! Bunu kutlamalıyız. Ama nasıl? [*düşünür*]. Kalk da kucaklayayım seni.

ESTRAGON [*irkilerek.*] Sonra, sonra.

VLADIMIR [*gücenik, soğukça*]. Yüce Efendimiz'in geceyi nerede geçirdiğini sorabilir miyim acaba?

ESTRAGON Bir hendekte.

VLADIMIR [*hayranlıkla.*] Hendekte mi? Nerede?

ESTRAGON [*kımıldamadan*]. Şurada.

VLADIMIR Ee, dövmediler mi seni?

ESTRAGON Dövmek mi? Dövdüler tabii.

VLADIMIR O bildik tipler mi?

ESTRAGON Bildik mi? Bilmiyorum.

VLADIMIR Düşünüyorum da...bütün bu yıllarda... ama bence... nerede olurdun...[*Kararlı*]. Bir kemik yığınının başı başka bir şey değildin şimdi, şüphesiz ki.

ESTRAGON Ee, ne olmuş?

VLADIMIR [*Üzüntüyle*]. Bir insan için çok fazla bu. [*Bir an. Neşeyle.*] Öte yandan, artık ne diye cesaretini yitiriyorsun diyorum. Bunu bir milyon yıl önce, doksanlarda düşünmeliydik.

ESTRAGON Saçmalamayı bırak da şu lanet şeyi çıkarmama yardım et.

VLADIMIR Bu işi ilk yapanlardan olup, el ele Eyfel Kulesi'nin tepesinden atlamak vardı. O günlerde saygıdeğer insanlardık. Artık çok geç. Bugün oraya çıkartmazlar bile bizi. [*Estragon çizmesine asılmaktadır.*] Ne yapıyorsun yahu?

ESTRAGON Çizmemi çıkarıyorum. Hiç başına gelmedi mi bu?

VLADIMIR Çizmeleri her gün çıkarmak gerek, bin kere söyledim sana. Niye dinlemiyorsun beni?

ESTRAGON [*güçsüz*].Yardım et bana!

VLADIMIR Acıtıyor mu?

ESTRAGON [*kızarak*]. Acıtıyor muymuş! Yok acıtmıyor!

VLADIMIR [*kızarak*]. Zaten bir sen acı çekersin. Beni umursayan kim? Bendeki tasa sende olsaydı görürdüm ben seni.

ESTRAGON [*işaret ederek*]. Ne olursa olsun önünü iliklemen lazım.

VLADIMIR [*eğilerek*]. Doğru. [*Önünü ilikler.*] Hayatta küçük şeyleri boş vermemeli insan.

ESTRAGON Ne umuyorsun ki, hep son ana kadar beklersin.

VLADIMIR [*dalar*]. Son an...[*Düşünür.*] ertelenen umut bilmemneyi hasta eder, kim demişti bunu?

ESTRAGON Niye yardım etmiyorsun bana?

VLADIMIR Bazen sonum geliyor sanıyorum. İşte o zaman bir hoş oluyorum. [*Şapkasını çıkarır, içine dikkatle bakar, elini içinde gezdirir, sallar yeniden başına geçirir*] Nasıl desem? Rahatlıyorum aynı anda da... [*uygun sözcüğü arar*]... korkuyorum, [*üstüne basarak*]. KOR-KU-YO-RUM. [*Tekrar şapkasını çıkarır, içine dikkatle bakar.*] Gülünç. [*Şapkasının üstüne sanki içinden bilmediği bir şey çıkaracakmış gibi vurur, tekrar içine bakar, tekrar*

başına geçirir.] Yapacak hiç bir şey yok. [Estragon müthiş çaba harcayarak çizmesini çıkarmayı başarır. İçine dikkatle bakar, elini içinde gezdirir, baş aşağı çevirir, sallar, yere bir şey düşüp düşmediğine bakar, hiçbir şey bulamaz, elini tekrar çizmenin içinde gezdirir, boş boş önüne bakar.] Ee. ne buldun?

ESTRAGON Hiç.

VLADIMIR Göster.

ESTRAGON Gösterecek bir şey yok.

VLADIMIR Yeniden ayağına geçirmeye çalış.

ESTRAGON [*ayağını inceleyerek*]. Biraz havalansın.

VLADIMIR İşte size bir insan, ayağının suçunu çizmesine yüklüyor. [*Yine şapkasını çıkarır, içine dikkatle bakar, elini içinde gezdirir, üstüne vurur, içine üfler, tekrar başına geçirir.*] Endişe vermeye başladı bu. [*Sessizlik. Vladimir derin düşüncelere dalar, Estragon ayak başparmaklarını çekiştirir.*] Hırsızlardan biri kurtarıldı. [*Bir an*] Makul bir yüzle. [*Bir an.*] Gogo.

ESTRAGON Ne var?

VLADIMIR Varsay ki pişman olduk.

ESTRAGON Neden pişman olduk?

VLADIMIR Off... [*Düşünür.*] Ayrıntılara girmesek de olur.

ESTRAGON Doğmuş olduğumuzdan mı?

Vladimir atmak üzere olduğu kahkahasını hemen önler, ellerini kasıklarına bastırır, yüzü kasılır.

VLADIMIR Artık gülmeye bile kalkışmamalı insan.

ESTRAGON Ürkütücü bir yoksunluk.

VLADIMIR Yalnızca gülümsemem. [*Aniden ağzını sonuna kadar gerere gülümser, bir süre öyle durur, yine aniden*

gölümsemeyi keser.] Aynı şey değil. Yapacak hiçbir şey yok. [Bir an.] Gogo.

ESTRAGON *[irkilerek]* Ne var?

VLADIMIR İncil'i okudun mu hiç?

ESTRAGON İncil'i...*[Düşünür.]* Şöyle bir baktım galiba.

VLADIMIR Dört kitabı hatırlıyor musun?

ESTRAGON Kutsal Ülke'nin haritalarını hatırlıyorum. Renkliydiler. Çok güzel. Lût soluk maviydi. Görünüşü bile susatmaya yetmişti beni. İşte gideceğimiz yer, demiştim, işte balayımızı geçireceğimiz yer demiştim, işte halayımızı geçireceğimiz yer. Orada yüzeceğiz. Mutlu olacağız.

VLADIMIR Şair olmalıydın sen.

ESTRAGON Şairdim. *[Üstündeki paçavraları gösterir.]* Belli olmuyor mu?

Sessizlik.

VLADIMIR Nerde kalmıştım...Ayağın nasıl?

ESTRAGON Şişiyor bak.

VLADIMIR Ha, tamam, iki hırsız. Hikâyeyi hatırlıyor musun?

ESTRAGON Hayır.

VLADIMIR Anlatayım mı?

ESTRAGON Hayır.

VLADIMIR Zaman geçirmiş oluruz. *[Bir an.]* İki hırsız Kurtarıcımızla aynı zamanda çarmıha gerilmişler. Biri...

ESTRAGON Neyimiz, neyiz?

VLADIMIR Kurtarıcımız. İki hırsız var. Biri kurtarılmış, öteki de... *[Kurtarılmışın karşısını arar.]* lanetlenmiş.

ESTRAGON Neden kurtarılmış?

VLADIMIR Cehennemden.

ESTRAGON Ben gidiyorum.

Kımıldamaz.

VLADIMIR Ama yine de... [*Bir an*]... nasıl oluyor da –umarım sıkılmıyorsundur– nasıl oluyor da Dört Havari'den yalnızca biri kurtarılan bir hırsızdan söz ediyor. Dördü de oradaydılar –ya da oralarda bir yerde– ama yalnızca biri kurtarılan bir hırsızdan söz ediyor. [*Bir an.*] Hadi, Gogo, ne olur bir kerecik de cevap versen?

ESTRAGON [*abartılı bir ilgiyle*]. Bence gerçekten olağanüstü ilginç bir şey bu.

VLADIMIR Dördünden biri. Öbür üçünden ikisi hiçbir hırsızdan söz etmezken, üçüncüsü ikisinin de ona sövdüğünü söylüyor.

ESTRAGON Kim?

VLADIMIR Ne?

ESTRAGON Ne diyorsun sen? Kime sövmüşler?

VLADIMIR Kurtarıcıya.

ESTRAGON Niye?

VLADIMIR Onları kurtarmadığı için.

ESTRAGON Cehennemden mi?

VLADIMIR Aptal! Ölümden.

ESTRAGON Cehennem dedin sandım.

VLADIMIR Ölümden, ölümden.

ESTRAGON Ee, ne olmuş.

VLADIMIR O zaman ikisi de lanetlenmiştir.

ESTRAGON Neden olmasın.

VLADIMIR

Ama dördünden biri, ikisinden birinin kurtarıldığını söylüyor.

ESTRAGON Ne var bunda? Belli ki anlaşıyorlar. Hepsi bu.

VLADIMIR Ama dördü de ordaydı. Ve yalnızca biri hırsızın kurtarıldığını söylüyor. Neden diğerlerine değil de ona inanıyorlar?

ESTRAGON Kim inanıyor ki ona?

VLADIMIR Herkes. Bildikleri tek yorum bu.

ESTRAGON Lanet olası cahil maymunlar.

Güçlkle ayağa kalkar, topallayarak sol kulise doğru gider, durur, elini siper ederek uzaklara bakar, geri döner, sağ kulise doğru gider, uzaklara bakar. Vladimir onu seyreder, sonra gidip çizmeyi alır, içine bakar, hemen yere bırakır.

VLADIMIR Tüh!

Tükürür. Estragon sahnenin ortasına gelir, sırtı seyircilere dönük, durur.

ESTRAGON Ne hoş yer. [*Döner, sahnenin önüne gelir, yüzü seyircilere dönük, durur.*] Güzel manzara. [*Vladimir'e doğru döner.*] Hadi gidelim.

VLADIMIR Gidemeyiz.

ESTRAGON Niye?

VLADIMIR Godot'yu bekliyoruz.

ESTRAGON [*umutsuzca*] Ah! Burası mıydı? Emin misin?

VLADIMIR Ne?

ESTRAGON Beklememiz gereken yer.

VLADIMIR Ağacın yakınında dedi. [*Ağaca bakarlar.*] Başka ağaç görüyor musun?

ESTRAGON Ne ağacı bu?

VLADIMIR Bilmiyorum. Bir söğüt.

ESTRAGON Yaprakları nerede?

VLADIMIR Ölmüş olmalı.

ESTRAGON Daha fazla gözyaşı dökmeyecek.

VLADIMIR Ya da belki mevsiminde değildir.

ESTRAGON Bana daha çok bir fide gibi görünüyor.

VLADIMIR Bir fidan.

ESTRAGON Fide.

VLADIMIR Bir... Neyi ima ediyorsun? Yanlış yere geldiğimizi mi?

ESTRAGON Burada olmalıydı.

VLADIMIR Kesin gelirim demedi ki.

ESTRAGON Ya gelmezse?

VLADIMIR Yarın gene geliriz.

ESTRAGON Ve daha sonra ki gün.

VLADIMIR Olabilir.

ESTRAGON Ve böylece sürer gider...

VLADIMIR Mesele şu ki...

ESTRAGON [*Vladimir'in sözünü keser*] O gelene kadar.

VLADIMIR Çok acımasızsın.

ESTRAGON Buraya dün geldik.

VLADIMIR Hayır, yanılıyorsun.

ESTRAGON Dün ne yaptık?

VLADIMIR Dün ne mi yaptık?

ESTRAGON Evet.

VLADIMIR Şey... *[kızarak.]* Senin yanında insan hiçbir şeyden emin olamıyor ki.

ESTRAGON Bence buradaydık.

VLADIMIR *[etrafa bakarak.]* Burayı biliyor musun?

ESTRAGON Bunu söylemedim.

VLADIMIR Eee?

ESTRAGON Ne fark eder ki?

VLADIMIR Yine de... bu ağaç...*[seyircilere dönerek]* bu bataklık...

ESTRAGON Bu akşam olduğundan emin misin?

VLADIMIR Neyin?

ESTRAGON Bekleyeceğimiz zamanın.

VLADIMIR Cumartesi demişti. *[Bir an.]* Galiba.

ESTRAGON Galiba ha..

VLADIMIR Bir yerlere yazmış olmalıyım. *[Çeşit çeşit çerçöp dolu ceplerini boşaltır.]*

ESTRAGON *[sinsi sinsi.]* Ama hangi Cumartesi? Hem bugün cumartesi mi? Pazar olmasın sakın? *[Bir an.]* Ya da Pazartesi? *[Bir an.]* Ya da Cuma?

VLADIMIR *[Sanki günün tarihi etrafta bir yerlerde yazılıymış gibi telaşlı, çevresine bakarak.]*
Olamaz!

ESTRAGON Ya da Perşembe?

VLADIMIR Ne yapacağız?

ESTRAGON Eğer dün gelip de bizi burada bulamadıysa, emin ol bugün gelmez.

VLADIMIR Ama dün burada olduğumuzu söylemiştin.

ESTRAGON Belki de yanılıyordur. [*Bir an.*] İstersen biraz susalım artık.

VLADIMIR [*zayıf bir sesle*]. Peki. [*Estragon tümseğe oturur. Vladimir tedirgin bir biçimde bir oraya, bir buraya gider, arada durup ufka bakar. Estragon uyuyakalır. Vladimir sonunda Estragon'un önünde durur.*]
Gogo!...Gogo!...GOGO!

Estragon sıçrayarak uyanır.

ESTRAGON [*durumunun dehşetinin farkına yeniden varır.*]
Uyumuşum! [*Umutsuzca*] Niye hiç bırakmıyorsun uyuyayım?

VLADIMIR Kendimi yalnız hissettim.

ESTRAGON Bir rüya gördüm.

VLADIMIR Anlatma!

ESTRAGON Rüyamda...

VLADIMIR ANLATMA!

ESTRAGON [*Evrene doğru bir hareketle*] Yetiyor mu bu sana?
[*Sessizlik.*] Hiç kibar değilsin Didi. Özel kâbuslarımı sana değilse kime anlatacağım?

VLADIMIR Bırak özel kalsınlar. Biliyorsun dayanamıyorum.

ESTRAGON [*soğuk soğuk.*] Birbirimizden ayrılıydık ikimiz için de daha iyi olmaz mıydı diye düşündüğüm oluyor bazen.

VLADIMIR Pek uzağa gidemezdin.

ESTRAGON Bu çok kötü olurdu, gerçekten çok kötü olurdu. [*Bir an.*]
Öyle değil mi Didi, gerçekten çok kötü olmaz mıydı?
[*Bir an.*] Yolların ne kadar güzel [*Bir an.*] ve yolcuların ne kadar iyi olduğunu düşünürsen. [*Bir an. Tatlı bir sesle.*] Öyle değil mi, Didi?

VLADIMIR Sakin ol.

ESTRAGON [*Aşırı bir coşkuyla.*] Sakin... sakin... İngilizler sükûnet derler. [*Bir an.*] Genelevdeki İngiliz'in hikâyesini biliyor musun?

VLADIMIR Evet.

ESTRAGON Anlatsana.

VLADIMIR Ah, yeter!

ESTRAGON Alışık olmadığı kadar içen bir İngiliz geneleve gider. Mama, sarışın mı, esmer mi, yoksa kızıl saçlıyı mı istediğini sorar. Sen devam et hadi.

VLADIMIR YETER!

Vladimir çarçabuk çıkar. Estragon ayağa kalkıp, sahne kenarına kadar onu izler. Estragon'un hareketleri, kavga eden birini destekleyen birinin hareketlerini andırır. Vladimir girer. Estragon'un önünden başı öne eğik sahneyi geçer. Estragon ona doğru birkaç adım atıp durur.

ESTRAGON [*nazikçe*]. Benimle konuşmak mı istiyordun? [*Sessizlik. Estragon ileri doğru bir adım daha atar.*] Bana bir şey mi söyleyecektin? [*Sessizlik. İleri doğru bir adım daha*] Didi.....

VLADIMIR [*yüzünü dönmeksizin*]. Sana söyleyecek hiçbir şeyim yok.

ESTRAGON [*Bir adım daha*]. Kızdın mı bana?

VLADIMIR [*Sessizlik. Bir adım daha.*] Bağışla beni. [*Sessizlik. Bir adım daha. Estragon elini Vladimir'in omzuna koyar.*] Hadi, Didi. [*Sessizlik.*] Elini ver. [*Vladimir yarım döner.*] Sarıl bana! [*Vladimir katılaşır.*] İnat etme! [*Vladimir yumuşar. Sarılırlar.*]

[*Estragon hemen geri çekilir.*] Sarımsak kokuyorsun!

VLADIMIR Böbreklere iyi geliyor. [*Sessizlik. Estragon dikkatle ağaca bakar.*] Şimdi ne yapalım?

ESTRAGON Bekleyelim.

VLADIMIR Evet, ama beklerken.

ESTRAGON Kendimizi asalım bari, ha?

VLADIMIR Hmm. Şeyimiz kalkar.

ESTRAGON [*çok heyecanlı.*] Kalkar mı sahiden!

VLADIMIR Dahası da var. O şeyin aktığı yerde adamotları biter. Bu otlar söküldükleri zaman ondan öyle bağırırlar. Bilmiyor muydun bunu?

ESTRAGON Hadi hemen kendimizi asalım!

VLADIMIR Bir dala mı? [*Ağaca doğru giderler.*] Güvenemem buna

ESTRAGON Hiç değilse deneyelim.

VLADIMIR Hadi öyleyse.

ESTRAGON Sen buyur.

VLADIMIR Yo, yo önce sen.

ESTRAGON Niye ben?

VLADIMIR Benden daha hafifsin.

ESTRAGON Benden daha hafifsin.

VLADIMIR Anlamıyorum.

ESTRAGON Kafanı çalıştırsana yahu!

Vladimir kafasını çalıştırır.

VLADIMIR [*En sonunda*]. Hala anlamadım.

ESTRAGON Bak şöyle. [*Düşünür.*] Dal... dal... [*Kızarak.*] Kafanı kullansana!

VLADIMIR Tek umudum sensin.

ESTRAGON [*Çabalayarak*]. Gogo hafif... Dal yok kırılmak... Gogo ölmek... Didi ağır, dal kırılmak... Didi yalnız... Oysa...

VLADIMIR Bunu düşünmemiştim.

ESTRAGON Seni çekerse her şeyi çeker.

VLADIMIR Ama ben senden ağır mıyım ki?

ESTRAGON Sen öyle diyordun ya. Bilmiyorum. Şans yarı yarıya. Ya da hemen hemen.

VLADIMIR Ee? Ne yapıyoruz?

ESTRAGON Hiçbir şey yapmayalım. Bu daha emniyetli olur.

VLADIMIR Bekleyelim bakalım o ne diyecek?

ESTRAGON Kim?

VLADIMIR Godot.

ESTRAGON İyi fikir.

VLADIMIR Tam olarak ne alacağımızı öğrenene kadar bekleyelim.

ESTRAGON Ama demir tavında dövülür.

VLADIMIR Ne vereceğini merak ediyorum. O zaman ya alırsız ya da almayız.

ESTRAGON Tam olarak ne istemiştik ondan?

VLADIMIR Sen orada değil miydin?

ESTRAGON Dinlememişim demek ki

VLADIMIR Hmm... Belirli bir şey değildi.

ESTRAGON Bir tür duaydı.

VLADIMIR Kesinlikle.

ESTRAGON Belli belirsiz bir yakarış.

VLADIMIR Tam da öyle.

ESTRAGON O ne cevap vermişti?

VLADIMIR Bakarmış.

ESTRAGON Hiçbir söz veremezmiş.

VLADIMIR Düşünüp taşınacakmış.

ESTRAGON Evinde, sessiz, sakın.

VLADIMIR Ailesine danışacakmış.

ESTRAGON Arkadaşlarına.

VLADIMIR Adamlarına.

ESTRAGON Muhabirlerine.

VLADIMIR Muhabirlerine.

ESTRAGON Banka hesabına.

VLADIMIR Karar vermeden önce.

ESTRAGON Bu da normal.

VLADIMIR Değil mi ya?

ESTRAGON Sanırım öyle.

VLADIMIR Bence de öyle.

Sessizlik.

ESTRAGON [*Endişeli*]. Ya biz?

VLADIMIR Afedersin, anlamadım.

ESTRAGON "Ya biz?" dedim.

VLADIMIR Anlamıyorum.

ESTRAGON Biz ne oluyoruz?

VLADIMIR Ne mi?

ESTRAGON Düşünsene biraz.

VLADIMIR Herhalde biz el pençe divan duracağız.

ESTRAGON O kadar kötü desene.

VLADIMIR Yüce efendimiz ayrıcalıklarını korumak mı istiyor?

ESTRAGON Hiçbir hakkımız kalmadı mı?

Vladimir'in kahkahası az önceki gibi hemen dönüverir. Gülümseme daha az.

VLADIMIR Gülmek yasaklanmasaydı, gülerdim sana.

ESTRAGON Haklarımızı yitirdik mi?

VLADIMIR [açık seçik]. Bir kenara attık onları.

Sessizlik. Hareketsiz dururlar, kolları sarkık, başları göğüslerine gömülü,
dizleri bükük.

ESTRAGON [güçsüz].Bağlı değil miyiz? [*Bir an.*] Bağlı...

VLADIMIR Dinle!

Gülünç denecek ölçüde kaskatı durup, dinlerler.

ESTRAGON Hiçbir şey duymuyorum.

VLADIMIR Hşşt! [*Dinlerler. Estragon dengesini kaybeder neredeyse düşecektir. Sendeleyen Vladimir'in kolunu yakalar. Birbirlerine sokulup dinlerler.*]

Ben de.

Rahatlayarak iç çekerler. Gevşeyip ayrılırlar.

ESTRAGON Korkuttun beni.

VLADIMIR O sandım.

ESTRAGON Kim?

VLADIMIR Godot.

ESTRAGON Hah! Sazlıklardan esen rüzgârdı.

VLADIMIR Bağırışlar duyduğuma yemin edebilirdim.

ESTRAGON Niye bağırırsın ki?

VLADIMIR Atına.

Sessizlik.

ESTRAGON [şiddetle]. Açım!

VLADIMIR Havuç ister misin?

ESTRAGON Başka bir şey yok mu?

VLADIMIR Bir kaç şalgam olacaktı.

ESTRAGON Havuç ver. [*Vladimir ceplerini karıştırır, bir şalgam çıkarıp Estragon'a verir. Bir Isırık alan Estragon, kızarak.*] Şalgam bu.

VLADIMIR Ah özür dilerim! Havuç olduğuna yemin edebilirdim. [*Yine ceplerini karıştırır şalgamdan başka bir şey bulamaz.*] Hepsi şalgam bunların. [*Karıştırır.*] Sonuncuyu yemiş olmalısın. [*Karıştırır.*] Bekle, buldum. [*Bir havuç çıkarıp Estragon'a verir.*] İşte, sevgili dostum.

[*Estragon havucu kol yakasına silip yemeğe başlar.*]
Yavaş yavaş ye, bu sonuncusu.

ESTRAGON [*çiğneyerek*]. Sana bir soru sormuştum.

VLADIMIR Haah!

ESTRAGON Cevap vermiş miydin?

VLADIMIR Havuç nasıl?

ESTRAGON Havuç işte.

VLADIMIR Çok iyi, çok iyi. [*Bir an.*] Neydi öğrenmek istediğin.

ESTRAGON Unuttum. [*Çiğner.*] Canımı sıkan da bu. [*Havuca takdirle bakar. Başparmağıyla işaret parmağı arasında sallandırır.*] Bu havucu hiç unutmayacağım. [*Düşünceli bir şekilde havucun son kısmını emer.*] Hah tamam. Şimdi hatırladım.

VLADIMIR Eee?

ESTRAGON [*ağız dolu, bön bön*]. Bağlı değil miyiz?

VLADIMIR Söylediklerinin bir kelimesini bile duymuyorum.

ESTRAGON [*Çiğner, yutar*]. Bağlı olup olmadığımızı soruyorum.

VLADIMIR Bağlı mı?

ESTRAGON Bağlı.

VLADIMIR Nasıl bağlı, yani?

ESTRAGON Ayaklarımızdan.

VLADIMIR Ama kime? Kimin tarafından?

ESTRAGON Şu senin adama.

VLADIMIR Godot'ya mı? Godot'ya bağlı ha! Ne düşünce! Ne alakası var? [*Bir an.*] Şimdilik.

ESTRAGON Adı Godot muydu?

VLADIMIR Sanırım öyle.

ESTRAGON Şuna bak! [*Havucun kalan kısmını yaprak kökünden kaldırıp, gözünün önünde döndürür.*] Tuhaf, yedikçe tatsızlaşıyor.

VLADIMIR Bende tam tersi oluyor.

ESTRAGON Yani?

VLADIMIR Zamanla pisliğe alışırım.

ESTRAGON [*uzun uzun düşündükten sonra*]. Ters bu mu yani?

VLADIMIR Huy sorunu.

ESTRAGON Karakter.

VLADIMIR Ne yapsan boş.

ESTRAGON Çabalamak faydasız.

VLADIMIR İnsan neyse odur.

ESTRAGON Kıvranıp durmak faydasız.

VLADIMIR Temel olan değişmez.

VLADIMIR Yapacak hiçbir şey yok. [*Havuçtan arta kalanı Vladimir'e uzatır.*] Bitirmek ister misin?

Çok yakından korkunç bir çığlık duyulur. Estragon havucunu düşürür. Dona kalırlar, sonra aniden çıkışa doğru koşarlar. Estragon yarı yolda durur, geri koşup havucunu alır, cebine tıktırır. Kendisini bekleyen Vladimir'e yetişmek için koşar, yeniden durur, geri koşup çizmelerini alır, Vladimir'e yetişmek için koşar. Birbirlerine sokulup, omuzlarını kamburlaştırarak, tehlikeye sırtlarını dönüp beklerler.

Pozzo ile Lucky girer. Pozzo, Lucky'yi boynuna geçirdiği bir ip ile yönetir, bu yüzden önce Lucky girer. İp o kadar uzundur ki, ancak Lucky sahnenin ortasına geldiğinde Pozzo görünebilir. Lucky ağır bir bavul, açılıp kapanan bir iskemle, bir piknik sepeti ve bir palto, Pozzo ise bir kırbaç taşımaktadır.

Pozzo [*sahne dışından*]. Yürü! [*Kırbaç şaklaması. Lucky Vladimir ile Estragon'un önünden geçip sahneden çıkar. Pozzo Vladimir ile Estragon'u görünce durur. İp gerilir. Pozzo şiddetle ipe asılır.*] Geri dön!

Lucky'nin bütün elindekilerle birlikte düştüğü duyulur. Vladimir ile Estragon ona doğru dönerler, hem yardım etmek istemekte hem de bundan korkmaktadırlar. Vladimir Lucky'ye doğru bir adım atar. Estragon kolundan tutup geri çeker.

VLADIMIR Bırak gideyim!

ESTRAGON Otur oturduğun yerde!

POZZO Dikkatli olun! Huysuzlanır. [*Vladimir ile Estragon Pozzo'ya doğru dönerler.*] Hele yabancıların yanında.

ESTRAGON [*alçak sesle*] Bu o mu?

VLADIMIR Kim?

ESTRAGON [*adı hatırlamaya çalışarak*]. İııı...

VLADIMIR Godot mu?

ESTRAGON Hah!

POZZO Kendimi tanıtayım: Pozzo.

VLADIMIR [*Estragon'a*] Yok canım!

ESTRAGON Godot dedi.

VLADIMIR Yok canım!

ESTRAGON [*Pozzo'ya çekinerek*]. Siz Bay Godot değilsiniz, değil mi Efendim?

POZZO [*korkunç bir sesle*]. Ben Pozzo'yum! [*Sessizlik.*] Pozzo! [*Sessizlik.*] Bu adın sizin için hiçbir anlamı yok mu? [*Sessizlik.*] Bu adın sizin için hiçbir anlamı yok mu diyorum?

Vladimir ile Estragon birbirlerine soru sorar gibi bakarlar.

ESTRAGON [*arar gibi yaparak*]. Bozzo... Bozzo...

VLADIMIR [*aynı şekilde*]. Pozzo...Pozzo...

POZZO PPPozzo!

ESTRAGON Ha! Pozzo... dur bakayım...Pozzo... :

VLADIMIR Pozzo mu Bozzo mu?

ESTRAGON Pozzo... yo... korkarım ben...yo...ben, şey...
Pozzo tehdit eder gibi yaklaşır.

VLADIMIR [*Ara bulmak istercesine*]. Bir Gozzo ailesi tanırdım bir zamanlar. Evi anne idare ederdi.

ESTRAGON [*aceleyle*]. Biz buralardan değiliz de Efendim.

POZZO [*durarak.*] Yine de insansınız. [*Gözlüğünü takar.*] Görüldüğü kadarıyla. [*Gözlüğünü çıkarır.*] Benimle aynı türden. [*Büyük bir kahkaha atar.*] Pozzo'yla aynı türden!

VLADIMIR Ya, işte.

POZZO [*keserek*]. Godot kim?

ESTRAGON Godot mu?

POZZO Beni Godot sandınız.

VLADIMIR O, hayır Bayım, bir an bile...

POZZO Kim o?

VLADIMIR Bir...bir tanıdık.

ESTRAGON Hiç de değil, doğru dürüst tanımıyoruz bile.

VLADIMIR Doğru... Pek iyi tanımıyoruz... ama gene de...

ESTRAGON Şahsen görsem bile tanımam.

POZZO Beni o sandınız.

ESTRAGON [*Pozzo'nun önünden geri çekilerek*]. Yani ... anlarsınız... karanlık... gerginlik... beklerken... doğrusu...bir an... sandım ki...

POZZO Beklerken mi ? Demek onu bekliyordunuz?

VLADIMIR Ya, işte...

POZZO Burda mı? Benim toprağımda?

VLADIMIR Kötü bir niyetimiz yoktu.

ESTRAGON Niyetimiz iyiydi.

POZZO Yol herkese açık.

VLADIMIR Biz de böyle düşünmüştük.

POZZO Bu utanç verici. Ama buradasınız işte.

ESTRAGON Elden ne gelir?

POZZO [*yüce gönüllülük gösterisi yaparak*]. Artık bundan söz etmeyelim, [*ipi çeker.*] Kalk, domuz! [*Bir an.*] Ne zaman düşse uyuyuverir. [*ipi çeker.*] Kalk domuz! [*Ayağa kalkıp taşıdığı şeyleri toplayan Lucky'nin çıkardığı gürültü. Pozzo ipi çeker.*] Geri dön! [*Lucky geri geri sahneye girer.*] Dur! [*Lucky durur.*] Dön! [*Lucky döner. Vladimir ve Estragon'a tatlı dillilikle.*] Beyler, sizlerle karşılaştığım için mutluyum. [*İnanmadıklarını görünce.*] Evet, evet, gerçekten mutluyum, [*ipi çeker.*] Yaklaş! [*Lucky yaklaşır.*] Dur! [*Lucky durur.*] Ya, insan yalnız yolculuk ederken yol uzun görünüyor işte... [*Saatine bakar*]... evet, altı saat, doğru, tam tamına altı saattir hiç bir canlı yoktu ortalıkta. [*Lucky'ye.*] Palto! [*Lucky bavulu yere bırakır, yaklaşır, paltoyu verir, yerine döner, bavulu yeniden alır.*] Tut şunu! [*Pozzo kırbacı uzatır. Lucky yaklaşır, iki eli de dolu olduğu için kırbacı ağzına alır, sonra yerine döner. Pozzo paltosunu giymeye koyulur, durur.*] Palto! [*Lucky bavulu, sepeti ve iskemleyi yere bırakır, yaklaşır, Pozzo'nun paltoyu giymesine yardım eder, yerine döner, bavulu, sepeti ve iskemleyi yerden alır.*] Bu akşam sanki bir sonbahar havası var. [*Pozzo paltosunu iliklemeyi bitirir, eğilip kendine bakar, doğrulur.*] Kırbaç! [*Lucky yaklaşır eğilir, Pozzo ağzından kırbacı çekip alınca yerine döner.*] Evet beyler, benzerlerimden uzakta öyle pek fazla kalamam. [*Gözlüğünü takıp iki benzerine bakar*] bana tam benzemeseler bile. [*Gözlüğünü çıkarır.*] iskemle! [*Lucky*

bavulu ve sepeti yerine bırakır, yaklaşır, iskemleyi açar, yere koyar, yerine döner, bavulu ve sepeti alır.] Yaklaş! [Lucky bavulu ve sepeti yere bırakır, yaklaşır, iskemleyi kımıldatır, yerine döner, bavulu ve sepeti alır. Pozzo oturur, kırbacının ucunu Lucky'nin göğsüne dayayıp iter.] Geri! [Lucky geriye bir adım atar.] Daha geri! [Lucky geriye bir adım daha atar.] Dur! [Lucky durur. Vladimir ve Estragon'a] İşte bu yüzden, yine yola düşmeden izninizle sizlerle biraz çene çalayım dedim. Sepet! [Lucky yaklaşır, sepeti verir, yerine döner.] Açık hava insanın iştahını açıyor. [Sepeti açar, bir parça tavuk ve bir şişe şarap çıkarır.] Sepet! [Lucky yaklaşır, sepeti alır ve yerine döner.] Daha geri! [Lucky geriye bir adım atar.] Kokuyor. Şerefimize!

Şişeden biraz içer, yere koyar ve yemeğe başlar. Sessizlik.

Vladimir ile Estragon önce çekinerek sonraları cüretli bir biçimde Lucky'nin etrafında dönüp her taraftan incelerler. Pozzo tavuğu açgözlülükle yer kemikleri yalayıp bir tarafa atar. Lucky, bavul ve sepet yere değene değin yavaş yavaş çöker sonra sıçrayarak doğrulur ve tekrar çökmeye başlar. Ayakta uyuyan birinin ritmi.

ESTRAGON Derdi ne?

VLADIMIR Yorgun görünüyor.

ESTRAGON Niye elindekileri yere koymuyor?

VLADIMIR Ne bileyim? [*Lucky'ye iyice yaklaşırlar.*] Dikkat!

ESTRAGON Şuna bir şey desene.

VLADIMIR Bak!

ESTRAGON Neye?

VLADIMIR [*işaret ederek*]. Boynuna!

ESTRAGON [*boyna bakarak*]. Ben bir şey görmüyorum.

VLADIMIR İşte, burda!

Estragon Vladimir'in tarafına geçer.

ESTRAGON Ha, tamam!

VLADIMIR İrinli bir yara.

ESTRAGON İpten.

VLADIMIR Sürtünmeden.

ESTRAGON Kaçınılmaz.

VLADIMIR Düğümden.

ESTRAGON Yıpratmadan.

İncelemelerini sürdürürler, yüzünde dururlar.

VLADIMIR [*istemeye istemeye*]. Görünüşü fena değil.

ESTRAGON [*omuzlarını silkerek, çarpık bir yüzle.*] Öyle mi dersin?

VLADIMIR Biraz kadınsı.

ESTRAGON Salyası akıyor, bak.

VLADIMIR Kaçınılmaz.

ESTRAGON Ağzı köpürük içinde, bak.

VLADIMIR Biraz bön galiba.
ESTRAGON Aptalın teki.
VLADIMIR [*daha yakından bakar*]. Ur gibi bir şey bu.
ESTRAGON [*aynı şekilde*]. Belli değil.
VLADIMIR Soluk soluğa.
ESTRAGON Kaçınılmaz.
VLADIMIR Şunun gözlerine bak!
ESTRAGON Nesi var gözlerinin?
VLADIMIR Dışarıya fırlamış.

ESTRAGON Bence, gidici bu.
VLADIMIR Belli olmaz. [*Bir an.*] Bir soru sorsana şuna.
ESTRAGON Doğru olur mu dersin?
VLADIMIR Ne kaybederiz?
ESTRAGON [*çekine çekine*]. Bayım...
VLADIMIR Daha yüksek.
ESTRAGON [*Daha yüksek*]. Bayım...
POZZO Rahat bırakın onu! [*Yemeğini bitirmiş, elinin tersiyle ağzını silmekte olmakta olan Pozzo'ya doğru dönerler.*]

Görmüyor musunuz, dinlenmek istiyor. Sepet! [*Bir kibrit çakıp, piposunu yakmaya başlar. Estragon yerdeki tavuk kemiklerini görür, iştahla gözlerini onlara diker. Lucky kımıldayınca, Pozzo kibriti öfkeyle fırlatıp ipi çeker.*] Sepet! [*Lucky düşecek gibi olur, kendini toplar, yaklaşıp şişeyi sepete koyar ve yerine döner. Estragon gözünü kemiklerden ayırmaz. Pozzo bir kibrit daha çakıp, piposunu yakar.*] Ne beklersin, onun işi değil ki bu. [*Piposundan bir duman çeker, bacaklarını uzatır.*] Oh be!

ESTRAGON [*çekine çekine.*] Şey, Bayım...

POZZO Ne var dostum?

ESTRAGON Eee şey... bitirdiyseniz diyorum şeyleri... eee... kemikleri... ihtiyacınız...eee...var mıydı, Bayım?

VLADIMIR [*sinirlenir.*] Patladın mı, beklesene biraz!

POZZO Yo, yo, sorsun canım. Kemiklere ihtiyacım var mı? [*Kırbacının ucuyla kemikleri karıştırır.*] Hayır, şahsen artık onlara ihtiyacım yok. [*Estragon kemiklere doğru bir adım atar.*] Ama... [*Estragon durur.*]...kuramsal olarak kemikler hamalın hakkıdır. Bu yüzden ona sorsanız iyi olur. [*Estragon Lucky'ye doğru döner, duraksar.*] Hadi, hadi, çekinmeyin, sorun, söyler. [*Estragon Lucky'ye doğru gider. Önünde durur.*]

ESTRAGON Bayım... özür dilerim, Bayım...

POZZO Seninle konuşuyorlar domuz! Cevap ver! [*Estragon'a.*] Bir daha sorun.

ESTRAGON Özür dilerim Bayım, kemikler, acaba kemikleri istiyor muydunuz?

Lucky uzun uzun Estragon'a bakar.

POZZO [*Kendinden geçerek.*] Bay! [*Lucky başını öne eğer.*] Cevap ver! Kemikleri istiyor musun, istemiyor musun?

[*Lucky susar. Estragon'a.*] Sizin olsun. [*Estragon kemiklerin üstüne atlar, toplayıp kemirmeye başlar.*] Bu işten hoşlanmadım. Daha önceden kemikleri hiç reddetmemişti. [*Endişeyle Lucky'ye bakar.*] Bir de hasta olup başıma kalırsa işimiz iş! [*Piposundan bir duman çeker*]

VLADIMIR [*patlar.*] Bu kadarı da fazla!

Sessizlik. Şaşırın Estragon kemirmeyi bırakır, bir Pozzo'ya bir Vladimir'e bakar. Pozzo sakın görünmektedir, Vladimir ise sıkıntılı.

POZZO [*Vladimir'e*]. Dilinizin altında ne var?

VLADIMIR [*kararlı, kekeleyerek*]. Bir insana... [*Lucky'yi işaret eder*]... böyle davranmak... bence...yo...bir insana...yo...bu kadarı fazla!

ESTRAGON [*Bir köşede kalmak istemeyip.*] Rezalet!

Kemirmeye devam eder.

POZZO Çok acımasısınız. [*Vladimir'e*]. Kaba kaçmazsa sorabilir miyim, kaç yaşındasınız? [*Sessizlik.*] Altmış? Yetmiş? [*Estragon'a*] Sizce kaç yaşındadır?

ESTRAGON Onbir.

POZZO Saygısızlık ettim. [*Piposunu kırbacına vurur, kalkar.*] Gitmem lazım. Yoldaşlığınız için teşekkür ederim. [*Düşünür.*] Yoksa gitmeden bir pipo daha mı içsem, ne dersiniz? [*Hiçbir şey demezler.*] A ben çok az pipo içerim, pek çok az. Birini söndürmeden öbürünü yakanlardan değilimdir. [*Elini kalbine götürüp içini çeker*] çarpıntı yapıyor. [*Sessizlik.*] Nikotin bu, ne kadar dikkat ederseniz edin, gene de içinize çekiyorsunuz. [*iç çekişler.*] Bilirsiniz işte. [*Sessizlik.*] Ama belki de siz içmiyorsunuzdur? Evet? Hayır? Önemi yok. [*Sessizlik.*] İyi de ayağa kalkmışken şimdi yine oturmam yapmacık olmaz mı? Şeyi belli etmeden, nasıl desem,

sendelediğimi belli etmeden otursam. [*Vladimir'e*]
Efendim? [*Sessizlik.*] Belki de bir şey demediniz?
[*Sessizlik.*] Önemi yok. Bakalım...

Düşünür.

ESTRAGON Oh be!

Kemikleri cebine koyar.

VLADIMIR Hadi gidelim.

ESTRAGON Bu kadar erkenden mi?

POZZO Bir dakika! [*İpi çeker.*] İskemle! [*Kırbacıyla işaret eder.*
Lucky iskemleyi yere koyar.] Daha! Şuraya! [*Oturur.*
Lucky yerine döner.] Oldu işte!

Piposunu doldurur.

VLADIMIR [*hiddetle*]. Gidelim!

POZZO Umarım gitmenize ben sebep olmuyorumdur. Biraz daha bekleyin pişman olmazsınız.

ESTRAGON [*sadaka kokusu alarak*]. Acelemiz yok.

POZZO [*piposunu yakarak*]. İkincisi asla o kadar iyi olmaz.
[*Pipoyu ağzından çıkarıp, onun hakkında düşünür*]...
Birincisi kadar yani. [*Pipoyu yeniden ağzına alır.*] Ama
gene de iyidir.

VLADIMIR Ben gidiyorum.

POZZO Varlığıma tahammül edemiyor artık. Belki öyle çok
insancıl değildir, ama kimin umurunda? [*Vladimir'e.*]
Düşüncesizce bir şey yapmadan iyi düşünün. Diyelim ki
şimdi hava aydınlıkken gidiyorsunuz, doğru aydınlık.
[*Hepsi göğē bakarlar.*] Güzel. [*Göğē bakmayı*
bırakırlar.] Peki ama bu durumda- [*Piposunu çıkarır,*
inceler] - yanılıyor muyum-[*Piposunu tekrar yakar*]- bu
durumda- [*Bir duman çeker*] - bu durumda- [*Bir duman*

çeker] -peki ama bu durumda şu...
Godet...Godot...Godin'le buluşmanız ne olacak... kimi
kastettiğimi anlıyorsunuz işte, geleceğinizin bağlı olduğu
adamı...[*Bir an.*]...en azından yakın geleceğinizin?

VLADIMIR Nerden çıkarıyorsunuz bunu?

POZZO Benimle yeniden konuşuyor işte! Bu böyle devam ederse
yakında can ciğer dost olacağız.

ESTRAGON Elindeki niye yere bırakmıyor?

POZZO Ben de onunla tanıştığım memnun olurum. Ne kadar
insanla tanışırsam o kadar mutlu olurum. En bayağı
yaratık bile insanın bilgisini arttırıyor, zenginleştiriyor,
kendisine neler bağışlandığının daha çok farkına
varmasını sağlıyor. Siz bile... [*Gösterişçi bir şekilde
onları kastettiği anlaşılın diye Vladimir ile Estragon'a
bakar*]... Siz bile kim bilir, bana bir şeyler katmış
olacaksınız.

ESTRAGON Elindekileri niye yere bırakmıyor?

POZZO Gerçi şaşarım buna ama.

VLADIMIR Size bir soru soruluyor.

POZZO [*sevinerek*]. Bir soru! Kim? Ne? Biraz önce korkuyla
titreyip bana Efendim diye sesleniyordunuz. Şimdi soru
soruyorsunuz. Sonumuz kötü olacak!

VLADIMIR [*Estragon'a*]. Sanırım dinliyor.

ESTRAGON [*Lucky'nin etrafında dolaşarak*]. Ne?

VLADIMIR Şimdi sorabilirsin. Kulak kesildi.

ESTRAGON Ne soracağım?

VLADIMIR Elindekileri niye yere bırakmadığını...

ESTRAGON Ben de merak ediyordum.

VLADIMIR İyi ya, sorsana.

Pozzo [sorunun kaybolacağından korkarak, bu konuşmaları endişeyle izlemiştir]. Elindekileri niye yere bırakmadığını mı öğrenmek istiyorsunuz.

VLADIMIR Evet.

Pozzo [*Estragon'a*]. Bundan eminsiniz değil mi?

ESTRAGON Manda gibi soluyor.

Pozzo Cevabı Şu. [*Estragon'a.*] Ama rahat durun lütfen, sinirlendiriyorsunuz beni.

VLADIMIR Buraya gel.

ESTRAGON Ne var?

VLADIMIR Konuşacak.

Estragon Vladimir'in yanına gider. Hareketsiz, yan yana, beklerler

Pozzo Güzel. Herkes hazır mı? Herkes bakıyor mu bana? [*Lucky'ye bakar ipi çeker. Lucky başını kaldırır.*] Bana bak, domuz! [*Lucky ona bakar.*] Güzel! [*Piposunu cebine koyar, küçük bir püskürteç çıkarıp boğazına sıkar, püskürteci cebine geri koyar, boğazını temizler, tükürür, püskürteci tekrar çıkarır, tekrar boğazına sıkar, cebine geri koyar.*] Ben hazırım. Herkes dinliyor mu? Herkes hazır mı? [*Hepsine sırayla bakar, ipi çeker.*] Domuz! [*Lucky başını kaldırır.*] Boşa konuşmayı sevmem. Güzel. Dur bakayım.

Düşünür.

ESTRAGON Ben gidiyorum.

Pozzo Öğrenmek istediğiniz tam olarak neydi?

VLADIMIR Niye elin...

Pozzo [*kızarak*]. Sözümü kesmeyin! [*Bir an. Daha sakın.*] Hep bir ağızdan konuşursak bir yere varamayız. [*Bir an.*] Ne diyordum? [*Bir an. Daha yüksek sesle.*] Ne diyordum?

Vladimir ağır bir yük taşıyan birinin taklidini yapar hareketleriyle. Pozzo ona bakar, kafası karışmıştır.

ESTRAGON [zorlanarak.] Elindekiler.[*Lucky'yi işaret eder.*] Niye? Hep tutmak. [*Bel verir, soluk soluğadır.*] Hiç yere koymamak. [*Ellerini açar, rahatlayarak doğrulur.*] Niye?

Pozzo Haa! Neden daha önce böyle söylemediniz? Niye kendini zahmete sokuyor? Açıklamaya çalışalım bunu. Buna hakkı yok mu? Tabii ki var. Demek ki kendisi istemiyor. O zaman soracaksınız, peki niye istemiyor? [*Bir an.*] Baylar, cevabı şu.

VLADIMIR [*Estragon'a*] Dikkatli dinle.

Pozzo Beni etkilemek için yapıyor bunu, onu bırakmayayım diye.

ESTRAGON Ne?

Pozzo Pek iyi açıklayamadım galiba. Ondan ayrılma düşüncesini bir yana bırakayım diye gönlümü almak istiyor. Yo, tam bu da değil.

VLADIMIR Onu başınızdan savmak mı istiyorsunuz?

Pozzo Bunu bana yutturmak istiyor, ama yutmam.

VLADIMIR Onu başınızdan savmak mı istiyorsunuz?

Pozzo Ne kadar iyi taşıdığını görünce onu bu iş yanımda tutacağımı düşünüyor.

ESTRAGON Bıktınız mı ondan?

Pozzo Aslında domuz gibi taşıyor taşımaya ama onun işi bu değil.

VLADIMIR Onu başınızdan savmak mı istiyorsunuz?

Pozzo Yorulmak bilmezliğini görünce kararımdan pişman olacağımı sanıyor. Acınası hesabı bu onun. Sanki başka köle bulamayacağım! [*Üçü de Lucky'ye bakarlar.*] Atlas,

Jüpiter'in oğlu! [Sessizlik.] İşte düşündüğüm bu. Başka bir sorunuz var mı? *Püskürteç*.

VLADIMIR Onu başınızdan savmak mı istiyorsunuz?

POZZO Dikkat edin ben onun yerinde, o da benim yerimde olabilirdi pekâla. Talih böyle istemeseydi. Herkese lâıyğı.

VLADIMIR Onu başınızdan savmak mı istiyorsunuz?

POZZO Efendim?

VLADIMIR Onu başınızdan savmak mı istiyorsunuz?

POZZO Öyle, onu pekala kovabilirim, ama öyle yapacağıma, yani kıcına bir tekme atacağıma iyi yürekliliğimden pazara götüreceğim onu, umarım orada onu iyi bir fiyata satabilirim. Aslına bakarsanız böylesi yaratıkları kovmak mümkün değil. En iyisi, öldürmek böylelerini.

Lucky ağlar

ESTRAGON Ağlıyor.

POZZO Kocamış itler bile daha onurludurlar. [*Mendilini Estragon'a uzatır.*] Madem acıyorsunuz, avutun şunu. [*Estragon duraksar.*] Hadi. [*Estragon mendili alır.*] Gözyaşlarını silin, silin ki daha az terkedilmiş hissetsin kendini.

Estragon duraksar.

VLADIMIR Ver şunu da ben yapayım bari.

Estragon mendili vermeyi reddeder. Çocukça hareketler.

POZZO Acele edin, kesecek şimdi. [*Estragon Lucky'ye yaklaşır ve gözlerini silmeye davranır. Lucky, Estragon'un kaval kemiğine şiddetli bir tekme atar. Estragon mendili atıp korkuyla geri çekilir, acıdan uluyarak sahnede seke seke dolanır.*] Mendil!

Lucky bavulu ve sepeti bırakır, mendili yerden alıp Pozzo'ya verir, yerine döner, yerden bavulu ve sepeti alır.

ESTRAGON Off, domuz! [*Pantolonun paçasını sıyırır.*] Sakatladı beni.

POZZO Yabancıları sevmediğini söylemiştim size.

VLADIMIR [*Estragon'a*]. Bakayım. [*Estragon bacağını gösterir. Pozzo'ya kızarak.*] Bacağı kanıyor!

POZZO Bu iyiye işaret.

ESTRAGON [*tek ayak üstünde*]. Bir daha hiç yürüyemeyeceğim!

VLADIMIR [*müşfik*]. Ben seni taşıyım. [*Bir an.*] Gerekirse.

POZZO Ağlamayı kesti. [*Estragon'a*] Sanki onun yerini siz aldınız. [*Lirik*]. Yeryüzünün gözyaşları hep sabit kalır. Biri ağlamaya başlamışsa, başka bir yerde bir başkasının gözyaşları dinmiştir. Aynı şey gülmek için de geçerlidir. [*Güler*]. Kuşağımız için kötü söz etmeyelim, önceki kuşaklardan daha mutsuz değil çünkü. [*Bir an.*] İyi söz de etmeyelim. [*Bir an.*] İyisi mi hiç söz etmeyelim. [*Bir an. Sakınarak.*] Nüfusun arttığı doğru.

VLADIMIR Yürümeye çalış.

Estragon aksak birkaç adım atar, Lucky'nin önünde durup üzerine tükürür, sonra gidip tümseğe oturur.

POZZO Bütün bu güzel şeyleri bana kim öğretti bilin bakalım. [*Bir an. Lucky'yi işaret ederek.*] Lucky'ciğim!

VLADIMIR [*gökyüzüne bakarak*]. Hiç gece olmayacak mıdır nedir.

POZZO Fakat ona göre bütün düşüncelerim, bütün duygularım düzayak şeylerdi. [*Bir an. Aşırı hiddetle.*] Mesleki kaygılar! [*Daha sakin.*] Güzellik, incelik, has gerçek, bütün bunların beni aştığını biliyordum. O zaman ben de bir vurmalık aldım.

VLADIMIR [*irkilerek gökyüzüne bakmayı keser*]. Bir vurmalık mı?

Pozzo Bu yaklaşık atmış yıl önceydi... [*Saatine bakar*]... evet yaklaşık altmış. [*Gururla kabarak.*] O kadar yaşlı göstermiyorum değil mi? Onun yanında bir delikanlı gibi görünüyorum, ha! [*Bir an.*] Şapka! [*Lucky sepeti yere koyar ve şapkasını çıkarır. Uzun beyaz saçı yüzüne dökülür. Şapkasını koltuğunun altına sıkıştırıp sepeti alır.*] Şimdi bana bakın. [*Pozzo şapkasını çıkarır. (Dördü de melon şapka takarlar.) Hiç saçı yoktur. Şapkasını yeniden başına geçirir.*] Gördünüz mü?

VLADIMIR Şimdi de başınızdan atıyorsunuz onu ha? Böylesine yaşlı, sadık bir uşağı!

ESTRAGON Pis domuz!

Pozzo giderek tedirginleşir.

VLADIMIR İşe yarayan kısımlarını yedikten sonra, şimdi onu tıpkı bir... tıpkı, bir muz kabuğu gibi fırlatıp atıyorsunuz. Gerçekten...

Pozzo [*inleyerek, başı ellerinin arasında*] Dayanamıyorum... artık... neler yapıyor... tahmin edemezsiniz... korkunç... gitmesi gerek... [*Kollarını sallar*]... Çıldıırıyorum... [*Yere çöker, başı ellerinin arasında*]... Dayanamıyorum... artık...

Sessizlik. Hepsi Pozzo'ya bakarlar.

VLADIMIR Dayanamıyor.

ESTRAGON Artık.

VLADIMIR Çıldıırıyor.

ESTRAGON Korkunç.

VLADIMIR [*Lucky'ye.*] Ne cüret! İğrenç bir şey bu! Böylesi iyi bir efendiye böylesi acı çektirmek! Bunca yıldan sonra! Gerçekten!

Pozzo

[*Hıçkırıklar içinde.*] Bir zamanlar ne iyiydi...yardım ederdi... ve eğlenirdi... güzel meleşim...ama şimdi...öldürüyor beni.

ESTRAGON [*Vladimir'e*] Yerine başka birini mi almak istiyor?

VLADIMIR Ne?

ESTRAGON Birisinin onun yerini almasını istiyor mu istemiyor mu?

VLADIMIR Sanmam.

VLADIMIR Ne?

VLADIMIR Bilmiyorum.

ESTRAGON Ona sor.

POZZO [*daha sakın*]. Baylar bana ne oldu bilmiyorum. Bağışlayın beni. Tüm söylediklerimi unutun. [*Gittikçe eski haline döner.*] Söylediklerimi tam olarak hatırlamıyorum, ama emin olun hiçbiri doğru değildi. [*Doğrulur, göğsüne vurur.*] Acı çektirilebilecek bir adama benziyor muyum ben? Açık sözlü olun. [*Ceplerini karıştırır.*] Pipoma ne yaptım?

VLADIMIR Çok hoş bir akşam geçiriyoruz.

ESTRAGON Unutulmaz.

VLADIMIR Hem daha bitmedi.

ESTRAGON Ya, öyle.

VLADIMIR Daha bu başlangıç.

ESTRAGON Berbat.

VLADIMIR Ucuz piyeslerden de kötü.

ESTRAGON Sirkten.

VLADIMIR Müzikholden.

ESTRAGON Sirkten.

POZZO Şu pipoyu ne yapmış olabilirim?

ESTRAGON Ne komik bir adam! İvır zıvırını kaybetmiş.
Gürültüyle güler.

VLADIMIR Birazdan dönerim.

Aceleyle çıkışa doğru gider.

ESTRAGON Koridorun sonunda, solda.

VLADIMIR Yerimi tut.

Vladimir çıkar.

POZZO [*neredeyse ağlayarak*]. Pipomu kaybettim, en iyi cinstendi hem de.

ESTRAGON [*Katıla katıla*]. Ölümüm bu adamın elinden olacak.

POZZO Siz de görmediniz değil mi? [*Vladimir'i göremeyince.*]
A! Gitmiş! Hoşçakalın bile demeden! Nasıl olur! Biraz bekleyebilirdi!

ESTRAGON Altına edecekti neredeyse.

POZZO Ha! [*Bir an.*] İyi o zaman, tabii bu durumda...

ESTRAGON Buraya gelin.

POZZO Niye?

ESTRAGON Görürsünüz.

POZZO Kalkmamı mı istiyorsunuz?

ESTRAGON Çabuk, çabuk! [*Pozzo yerinden kalkar Estragon'un yanına gider. Estragon işaret eder.*] Bakın!

POZZO [*gözlüğünü takıp.*] Ooo!

ESTRAGON Bitti.

Vladimir girer, suratı asıktır. Lucky'ye omuz atıp geçer iskemleyi tekmeyle devirir, tedirgin bir şekilde dolanır.

POZZO Memnun olmamış.

ESTRAGON [*Vladimir'e*] Neler kaçırdın? Yazık

Vladimir durur, iskemleyi düzeltir, sağa sola gitmeyi sürdürür,
yatışmaktadır.

Pozzo Yatışıyor. [*Etrafına bakarak.*] aslında her şey yatışıyor.
Büyük bir sükûn çöküyor.

[*Elini kaldırarak.*] Dinleyin! Pan uyuyor.

VLADIMIR Hiç gece olmayacak mıdır nedir?

Üçü de gökyüzüne bakarlar.

Pozzo Gece olmadan gitmeyeceksiniz herhalde?

ESTRAGON Şey...biliyorsunuz...

Pozzo Çok doğal bir şey bu, çok doğal. Ben de sizin yerinizde
olsaydım, benim de sizin gibi bir
Godin...Godet...Godot...ya da her kimse onunla bir
randevum olsaydı, zifiri karanlık çökmeden vazgeçmez,
beklerdim. [*İskemleye bakar.*] Çok oturmak istedim, ama
bilmem nasıl olacak?

ESTRAGON Yardım edebilir miyim?

Pozzo Belki isterseniz?

ESTRAGON Neyi istersem?

Pozzo Oturmamı isterseniz.

ESTRAGON Bunun yardımı olacak mı?

Pozzo Olur herhalde.

ESTRAGON İyi öyleyse. Oturun, Bayım, Lütfen.

Pozzo Hayır hayır, gerek yok! [*Bir an. Alçak sesle.*] Bir daha
sorun.

ESTRAGON Hadi, oturun rica ederim, üşüteceksiniz.

Pozzo Gerçekten öyle mi düşünüyorsunuz?

ESTRAGON Tabii ki.

POZZO Haklısınız şüphesiz. [*Oturur.*] İşte oldu! [*Bir an.*] Sağol, sevgili dostum. [*Saatine bakar.*] Ama artık gitmem lazım, geç kalacağım yoksa.

VLADIMIR Zaman durdu.

POZZO [*Saatini kulağına götürür.*] İnanmayın buna, Bayım, inanmayın. [*Saatini tekrar cebine koyar.*] Neye isterseniz inanın, ama buna değil.

ESTRAGON [*Pozzo'ya*]. Ona bugün her şey karanlık görünüyor.

POZZO Semâ hariç. [*Böyle güzel bir söz kullandığı için mutlu güler.*] Ama görüyorum ki, buralardan değilsiniz, gün batımlarımızın neler yapabileceğini bilmiyorsunuz. Anlatayım mı size? [*Sessizlik. Estragon yine çizmesiyle oynamaktadır, Vladimir şapkasıyla.*] Sizleri kıramam. [*Püskürteç.*] Biraz dikkat lütfen. [*Vladimir ve Estragon oyunlarını sürdürürler, Lucky yarı uyumaktadır. Pozzo yavaşça kırbacını şaklatır.*] Nesi var bu kırbacın? [*Ayağa kalkıp daha bir şiddetle şaklatır, sonunda başarır, Lucky sıçrar. Vladimir'in şapkası, Estragon'un çizmesi, Lucky'nin şapkası yere düşer. Pozzo kırbacı fırlatır.*] Bu kırbacın işi bitmiş. [*Vladimir ile Estragon'a bakar.*] Ne diyordum?

VLADIMIR Hadi gidelim.

ESTRAGON Fakat ayakta durmayın rica ederim, üşütüp öleceksiniz.

POZZO Doğru. [*Oturur. Estragon'a*] Adınız neydi?

ESTRAGON Adem

POZZO [*dinlememiştir.*] Ha evet! Gece. [*Kafasını kaldırır.*] Ama biraz daha dikkatli olun, n'olur, yoksa bir yere varamayacağız [*Gökyüzüne bakar.*] Bakın! [*Hepsi göğe bakar, yalnız Lucky yine sızmıştır. Pozzo ipi çeker.*] Göğe baksana domuz! [*Lucky göğe bakar.*] İyi, bu kadar yeter.

[*Göge bakmayı bırakırlar.*] Bunda olağanüstü olan ne? Gökyüzü işte. Günün bu saatinde her yerde görülebilecek soluk ve aydınlık bir gökyüzü. [*Bir an.*] Bu iklimlerde [*Bir an.*] Hava güzel olduğunda. [*Lirik.*] Bir saat önce [*Saatine bakar, her zamanki konuşma biçimiyle.*] aşağı yukarı [*Lirik.*] yağmur bardaktan boşalırcasına yağdıktan sonra... şeyden beri [*Duraksar, her zamanki gibi*] diyelim ki sabahın onundan beri [*Lirik.*] Usandırıcı kızıl, beyaz ışık selleri parlaklığını yitirmeye başlar, solmaya [*iki elini de yavaş yavaş kapatır.*] solmaya, her an biraz daha solmaya, biraz daha, ta ki... [*Dramatik bir duruş, yavaş yavaş kapatmakta olduğu ellerini aniden olabildiğince geniş açar*] püff! Biter! Dinlenmeye çekilir. Ama - [*Elini öğüt verirmiş gibi kaldırır*]- ama bu yumuşaklık ve huzur örtüsünün ardında gece hızla yaklaşıyor [*çınlayan bir sesle*] ve üstümüze çöküverecek [*Parmaklarını şıklatır*] hop! Böyle işte! [*Esini kalmaz artık*] tam da onu en az beklediğimiz anda. [*Sessizlik. Kederli.*] Bu kancık dünyada böyle oluyor işte.

Uzun bir sessizlik.

ESTRAGON	İnsan bildiği sürece.
VLADIMIR	Uygun anı bekleyebilir.
ESTRAGON	Ne umacağını bilir.
VLADIMIR	Meraka gerek kalmaz.
ESTRAGON	Yalnızca beklenir.
VLADIMIR	Alışığız buna.

Şapkasını yerden alır, içine dikkatle bakar, sallar, başına takar.

Pozzo Nasıl buldunuz beni? [*Vladimir ve Estragon ona boş boş bakarlar*]. İyi? İdare eder? Orta? Zayıf? Daha iyi olabilir?

VLADIMIR [*önce anlayarak*]. Ah çok iyi, çok çok iyi.

POZZO [*Estragon'a*]. Ya sizce, Bayım?

ESTRAGON A bundan iyisi can sağlığı.

POZZO Teşekkürler, beyler, teşekkürler. [*Bir an.*] Teşvik edilmeye o kadar ihtiyacım var ki!

[*Bir an.*] Sonlara doğru biraz zayıfladım, fark etmediniz mi?

VLADIMIR Oh, belki çok çok az.

ESTRAGON Ben kasti sandım.

POZZO Görüyorsunuz belleğim zayıf.

Sessizlik.

ESTRAGON Bu arada hiçbir şey olmuyor.

POZZO Sıkıcı mı buldunuz?

ESTRAGON Biraz.

POZZO [*Vladimir'e*]. Ya siz, Bayım?

VLADIMIR Daha çok eğlendiğim olmuştu doğrusu.

Sessizlik. Pozzo içten içe mücadelededir.

POZZO Baylar, bana... nazik davrandınız

ESTRAGON Hiç de değil!

VLADIMIR Ne düşünce!

POZZO Evet evet, doğru davrandınız. Ben de kendime bu kadar canları sıkılan bu dürüst insanlar için ne yapabilirim diye sordum.

ESTRAGON On frank da yeterdi.

VLADIMIR Biz dilenci değiliz!

POZZO

Onları eğlendirmek için, diye sordum kendi kendime, yapabileceğim bir şey var mı? Onlara kemik verdim, şundan bundan söz ettim, demin günbatımını açıkladım. Ama bu yeterli mi, işte bu azap veriyor bana, bu yeterli mi?

ESTRAGON Hadi beş olsun.

VLADIMIR [*Estragon'a kızarak*]. Yeter artık!

ESTRAGON Daha aşağıya inemezdim.

Pozzo Bu yeterli mi? Şüphesiz. Ama ben açık fikirli biriymdir. Yaratılışım gereği. Bu akşam. Çok kötü bu. [*ipi çeker. Lucky ona bakar.*] Çünkü acı çektirecek bu bana, bu kesin. [*Yerden kırbacı alır.*] Hangisini tercih ederdiniz? Ona dans mı ettirelim, şarkı mı söyletelim, yoksa bize ezbere bir şeyler mi okusun ya da düşünsün ya da-

ESTRAGON Kim?

Pozzo Kim olacak! Siz düşünmeyi bilmiyor musunuz yoksa, siz ikiniz?

VLADIMIR O düşünüyor mu?

Pozzo Tabii ki. Yüksek sesle. Bir zamanlar çok güzel düşünürdü. Saatlerce dinlerdim onu. Şimdiyse... [*Ürperir.*] Benim için çok daha kötü. Neyse, bizim için bir şeyler düşünsün, ister misiniz?

ESTRAGON Bence dans etsin, daha eğlenceli olur.

Pozzo Belli olmaz.

ESTRAGON Değil mi, Didi, daha eğlenceli olmaz mı?

ESTRAGON Ben düşünürken duymak isterdim onu.

ESTRAGON Belki önce dans edip sonra düşünebilir, ondan çok şey mi istemiş oluyorum acaba?

VLADIMIR [*Pozzo'ya*]. Mümkün mü?

Pozzo Tabii çok kolay. Doğal düzeni bu.

Kısa bir süre güler.

VLADIMIR Öyleyse dans etsin.

Sessizlik.

Pozzo Duyuyor musun, domuz?

ESTRAGON Hiç reddettiği olmaz mı?

Pozzo Bir kere etmişti. [*Sessizlik.*] Dans et, sefil!

Lucky bavulu ve sepeti bırakır, öne doğru ilerler, Pozzo'ya döner. Lucky dans eder. Durur.

ESTRAGON Bu kadarcık mı?

Pozzo Tekrar!

Lucky aynı hareketleri tekrarlar, durur.

ESTRAGON Pöh! Bunu ben de yapardım. [*Lucky'yi taklit eder, düşecek gibi olur.*] Biraz çalışmak lazım.

Pozzo Bir zamanlar frandol, fling, brol, cig, fandango, hatta gemici dansı bile yapardı. Zıplayıp dururdu. Artık en çok bunu yapabiliyor. Bu dansa ne diyor biliyor musunuz?

ESTRAGON Şamar Oğlanının Acısı.

VLADIMIR Sıkı Sıçış.

Pozzo Ağ Dansı. Bir ağa yakalandığını düşünüyor.

VLADIMIR [*eleştirmen havalarına girerek.*] Öyle bir şey vardı ki...

Lucky eşyaların yanına dönmeye davranır.

Pozzo Çüşş!

Lucky olduğu yerde kalır.

ESTRAGON Ne zaman reddetmişti anlatsanıza!

Pozzo Zevkle, zevkle [*Ceplerini karıştırır.*] Biraz bekleyin. [*Karıştırır.*] Spreyimi nereye koydum? [*Karıştırır.*] Al işte şimdi de bunu... [*Başını yukarı kaldırır, donup kalmış gibidir. Zor duyulan bir sesle.*] Püskürtecimi bulamıyorum!

ESTRAGON [*Zor duyulan bir sesle.*] Sol ciğerim çok zayıf! [*Yavaşça öksürür. Ortılığı çınlatan bir sesle*] Ama sağ ciğerim manda ciğeri mübarek!

Pozzo [*Normal bir sesle.*] N'apalım! Ne diyordum? [*Düşünür.*] Al işte şimdi de bu... [*Başını kaldırır.*] Yardım edin bana!

ESTRAGON Bir dakika!

VLADIMIR Bir dakika!

Pozzo Bir dakika!

Aynı anda üçü de şapkalarını çıkarıp ellerini alınlarına koyar, konsantre olurlar.

ESTRAGON [*zafer edasıyla*]. Hah!

VLADIMIR Buldu.

Pozzo [*sabırsız*]. Eee?

ESTRAGON Niye elindekileri yere bırakmıyor?

VLADIMIR Saçmalık!

Pozzo Emin misiniz?

VLADIMIR Lanet olsun daha önce de anlattınız bunu!

Pozzo Daha önce anlattım mı?

ESTRAGON Daha önce anlattı mı?

VLADIMIR Elindekileri bıraktı zaten.

ESTRAGON [*Lucky'ye göz atar*]. Bırakmış. Eee peki?

VLADIMIR Elindekileri bıraktığına göre niye bırakmadığını sormamız mümkün değil.

POZZO Doğru düşündünüz!
ESTRAGON Peki niye bıraktı?
POZZO Hadi buna da cevap verin.
VLADIMIR Dans etmek için.
ESTRAGON Doğru!
POZZO Doğru!

Sessizlik. Şapkalarını giyerler.

ESTRAGON Hiçbir şey olduğu yok, kimse gelmiyor, kimse gitmiyor, berbat bir şey!
VLADIMIR [*Pozzo'ya*]. Söyleyin de düşünsün
POZZO Şapkasını verin.
VLADIMIR Şapkasını mı?
POZZO Şapkası olmadan düşünemez.
VLADIMIR [*Estragon'a*]. Şapkasını ver.
ESTRAGON Ben mi! Bana yaptıklarından sonra mı! Dünya da olmaz!
VLADIMIR Ben veririm.

Kımıldamaz.

ESTRAGON [*Pozzo'ya.*] Söyleyin de gidip kendi alsın.
POZZO Vermek daha iyi olur.
VLADIMIR Ben veririm.

Yerden şapkayı alır ve kol boyu uzaklıktan Lucky'ye uzatır, Lucky kımıldamaz.

POZZO Başına koymalısınız.
ESTRAGON [*Pozzo'ya*]. Söyleyin de alsın. Başına koymak daha iyi.
VLADIMIR Ben koyarım.

Lucky'ye arkadan dikkatlice yaklaşıp, şapkeyi başına koyup hemen geri çekilir. Lucky kımıldamaz.

Sessizlik.

ESTRAGON Ne bekliyor?

POZZO Geri çekilin! [*Vladimir ile Estragon Lucky'den uzaklaşırlar. Pozzo ipi çeker. Lucky Pozzo'ya bakar.*] Düşün, domuz! [*Bir an. Lucky dansetmeye başlar.*] Dur! [*Lucky durur.*] İleri! [*Lucky ilerler.*] Dur! [*Lucky durur.*] Düşün!

Sessizlik.

LUCKY Öte yandan eğer...

POZZO Dur! [*Lucky durur.*] Geri! [*Lucky geriler.*] Dur! [*Lucky durur.*] Dön! [*Lucky seyircilere doğru döner.*] Düşün!

Lucky'nin tiradı boyunca diğerleri şu tepkileri verir:

Vladimir ile Estragon pür dikkat dinlerler, Pozzo keyifsizdir, iğrenmektedir.

Vladimir ile Estragon sıkılmaya başlarlar, Pozzo'nun acıları artar.

Vladimir ile Estragon yine dikkat kesilirler, Pozzo gittikçe daha tedirgin inler.

Vladimir ile Estragon bağırıp çağırırlar. Pozzo doğrulup ipi çeker. Hepsi avazları çıkana kadar bağırmaktadırlar. Lucky ipi kendine çeker, sendeler, bağıra bağıra konuşur. Üçü birden karşı koyup, bağırmakta olan Lucky'nin üzerine atılırlar.

LUCKY Puncher ve Wattmann'ın genel çalışmalarında ortaya konduğu üze özel bir tanrının varlığı göz önüne alınırsa ki ki ki ki o beyaz sakallı ki ki ki ki o zamanın dışında uzamsız ki kutsal umursamazlığın kutsal duyarsızlığın kutsal dilsizliğin yücelerinden zamanla öğrenilecek bilinmeyen nedenlerle bazı istisnalar dışında hepimizi çok seven Kutsal Miranda ve onlar gibi acı çeken

zamanla öğrenilecek bilinmeyen nedenlerle eziyete sokulmuş ateşe sokulmuş devam ederse ateşi alevlenecek ve şüphesiz göğü ateşe verecek yani gökyüzünü cehenneme çevirecek ki o gökyüzü o kadar mavi dingin ve sakın o kadar sakın ki ara ara da olsa hiç yoktan iyi ama o kadar hızlı değil ve dahası Testew ve Cunard'ın Posi'deki Esi-Antropopopometri Akakakakademisi tarafından ödüllendirilen yarım kalmış çalışmalarından bundan böyle kesinlikle anlaşılmıştır ki ama ama bilinmeyen nedenlerle o kadar hızlı olmayan Puncher ve Wattmann'ın genel çalışmaları sonucu kesinlikle anlaşılmıştır ki Fartov ve Belcher'in bilinmeyen nedenlerle yarım kalmış emekleri ışığında Testew ve Cunard'ın yarım kalmış anlaşılmıştır ki çok kişi reddetse de Testew ve Cunard'ın Posi'sindeki insan, Esi'deki insan kısaca insan özetle insan beslenme ve boşaltmadaki gelişmelere rağmen erimektedir zayıflamaktadır erimektedir zayıflamaktadır ve aynı zamanda eşzamanlı olarak dahası bilinmeyen nedenlerle beden eğitimindeki tenis futbol koşu bisiklet yüzme uçma binicilik planör kayak kamuci* kızak her türlü tenis ölme uçma her türlü spor son bahar yaz kış kış her türlü tenis her türlü hokey gibi sporlardaki gelişmelere rağmen penisiline ağrı kesicilere kısaca özetlersem uçma kayma seksen dokuz delikli golf her türlü tenise rağmen kısaca bilinmeyen nedenlerle Feckham'da Peckham'da Fullham'da Clapham'da yani aynı zamanda eşzamanlı olarak dahası bilinmeyen zamanla öğrenilecek nedenlerle solmaktadır özetlersem Fullham Clapham özetlersem Papaz Berkeley'in ölümünden beri kelle başına ölü kaybı yaklaşık aşağı yukarı otuz santim yüz gram ondalık sisteme göre iyi ölçüdür yuvarlak rakamlar Conemara'da ayakta çorap çırılçıplak ancak bilinmeyen nedenlerle ama gerçekler ortada ve dahası çok daha ciddi Steinweg ve Peterman'ın kaybolan emeklerinin ışığında düşünüldüğünde ortaya şu çıkmakta ki daha çok daha

ciddi ki Steinweg ve Peterman'ın kaybolan emeklerinin
ışığında ışığında ışığında ovalarda dağlarda denizlerde
ırmaklarda akan suda ateşte hava aynıdır ve sonra toprak
yani hava ve sonra toprakta büyük don büyük karanlık
hava büyük donda taş yuvası toprak yazık yazık
tanrılarının altıyüz bilmem ne yılında hava toprak deniz
taşların yuvası toprak derinlerde donda denizde karada
ve havada özetlersem bilinmeyen nedenlerle tenise
rağmen gerçekler ortada ama zamanla öğrenilecek
özetlersem yazık yazık üstünde üstünde kısaca özetle
taşların yuvasının üstünde üstünde şüphe yok özetlersem
ama o kadar hızlı değil özetlersem kafatası soluyor
soluyor soluyor ve aynı zamanda eşzamanlı olarak
dahası bilinmeyen nedenlerle tenise rağmen sakalın
üstünde üstünde alevler gözyaşları taşlar o kadar mavi o
kadar sakın yazık yazık üstünde üstünde kafatası kafatası
kafatası kafatası Connemara'da tenise rağmen bırakılmış
terk edilmiş yarım daha ciddi emekler taşların yuvası
kısaca özetlersem yazık yazık bırakılmış terkedilmiş
kafatası kafatası Connemara'da tenise rağmen kafatası
yazık taşlar Cunard [*karmakarışık, son haykırıışlar*]...
tenis... taşlar... o kadar sakın... Cunard... yarım...

Pozzo Şapkası!

Vladimir Lucky'nin şapkasını kapar. Lucky susar. Düşer. Sessizlik. Galipler hızlı hızlı solurlar.

ESTRAGON Öcüm alındı!

Vladimir şapkayı inceler, içine dikkatle bakar.

Pozzo Verin şunu! [*Şapkayı Vladimir'den çekip alır, yere fırlatıp üstüne basar.*] Bir daha düşünemeyecek!

VLADIMIR Peki yürüyebilecek mi?

Pozzo Yürüyecek misin sürünecek misin! [*Lucky'yi tekmeler.*] Kalk domuz!

ESTRAGON Ölmüştür belki de.

VLADIMIR Öldüreceksiniz onu.

Pozzo Kalk pislik! [*İpi çeker.*] Yardım edin!

VLADIMIR Nasıl?

Pozzo Kaldırın şunu!

Vladimir ile Estragon Lucky'yi ayağa kaldırırlar, bir an destek olup, sonra bırakırlar. Düşer.

ESTRAGON Mahsus yapıyor!

POZZO Tutmanız lazım. [*Bir an.*] Hadi, hadi kaldırın şunu.

ESTRAGON Cehenneme kadar yolu var!

VLADIMIR Hadi, bir kere daha.

ESTRAGON Bizi ne zannediyor bu?

Lucky'yi kaldırırlar, tutarlar.

Pozzo Bırakmayın! [*Vladimir ile Estragon sendelerler.*] Kımıldamayın! [*Pozzo bavulu ve sepeti yerden alıp Lucky'nin yanına gelir.*] Sıkı tutun! [*Bavulu Lucky'nin eline verir. Lucky hemen bırakır.*] Bırakmayın! [*Bavulu tekrar Lucky'nin eline verir. Lucky yavaş yavaş elinde bavulu hissettikçe kendine gelir ve en sonunda parmakları sapı kavrar.*] Sıkı tutun! [*Aynı süreç sepet için de tekrarlanır.*] Tamam! Bırakabilirsiniz. [*Vladimir ile Estragon uzaklaşınca Lucky sendeler, sallanır, düşecek gibi olur, ama ayakları üstünde durmayı başarır, bavul ve sepet ellerindedir. Pozzo geriye gidip kırbacını şaklatır.*] İleri! [*Lucky sendeleyerek ilerler.*] Geri! [*Lucky sendeleyerek geriler.*] Dön! [*Lucky döner.*] Oldu bu iş! Yürüebiliyor. [*Vladimir ve Estragon'a dönerek.*] teşekkürler baylar, şimdi izin vererseniz size... [*Ceplerini karıştırır*]...en içten...[*Karıştırır*]...en içten... [*Karıştırır*]...saatimi nereye koydum? [*Karıştırır*] Gerçek bir köstekli saatti baylar, saniye şaşmazdı! [*Hıçkırarak.*] Dedem vermişti onu bana! [*Yerde aranır, Vladimir ve Estragon da aynı şekilde. Pozzo ayağıyla Lucky'nin şapkasından kalanları döndürür.*] Al işte şimdi de bu.

VLADIMIR Belki de yelek cebinizdedir.

Pozzo Bir dakika! [*Kulağını karnına götürmek için iki büklüm olur, dinler, Sessizlik.*] Hiçbir şey duymuyorum.
[*Yaklaşmaları için işaret eder. Vladimir ve Estragon yanına giderler, karnına eğilirler*] En azından tık-tak duyulmalıydı.

VLADIMIR Şşşt!

Hepsi iki büklüm eğilip dinlerler.

ESTRAGON Bir şey duyuyorum.

Pozzo Nerede?

VLADIMIR Kalp bu.

Pozzo [*hayal kırıklığına uğramış*]. Lanet olsun!

VLADIMIR Şşşt!

ESTRAGON Belki de durmuştur

Doğrulurlar.

Pozzo Böyle pis kokan hanginiz?

VLADIMIR Onun nefesi kokuyor, benim ayaklarım kokuyor.

Pozzo Gitmem lazım

ESTRAGON Köstekli saatiniz n'olucak?

Pozzo Konakta bıraktım herhalde.

Sessizlik.

ESTRAGON Öyleyse güle güle.

POZZO Hoşça kalın.

VLADIMIR Güle güle

POZZO Hoşça kalın

Sessizlik. Kimse Kımıldamaz.

VLADIMIR Güle güle.

POZZO Hoşça kalın.

ESTRAGON Güle güle

Sessizlik.

POZZO Teşekkürler.

VLADIMIR Biz teşekkür ederiz.

POZZO Bir şey değil.

ESTRAGON Evet evet.

POZZO Hayır hayır.

VLADIMIR Evet evet.

POZZO Hayır hayır.

Sessizlik.

POZZO Bir türlü... [*uzun süre duraksar*] ...ayrılmıyorum.

ESTRAGON Hayat bu.

Pozzo döner, Lucky'den uzaklaşıp çıkışa doğru ilerler, yürürken ipi yavaş yavaş salar.

VLADIMIR Yanlış yoldan gidiyorsunuz.

POZZO Hızlı bir başlangıç yapmam lazım. [*İpin sonuna, yani sahne dışına varınca durur, döner ve bağırır.*] Geri

çekilin! [*Vladimir ve Estragon geri çekilir, Pozzo'ya doğru bakarlar. Kırbacın şaklaması.*] Yürü! Yürü!

ESTRAGON Yürü!

VLADIMIR Yürü!

Lucky hareket eder.

Pozzo Daha hızlı! [*Sahne de belirir, Lucky önde o arkada sahneyi geçerler. Vladimir ile Estragon şapkalarını sallarlar. Lucky çıkar.*] Yürü! Yürü! [*Tam çıkmak üzereyken durur ve döner, ip gerilir. Lucky'nin yere düşme sesi.*] İskemle! [*Vladimir iskemleyi yerden alıp Pozzo'ya verir, o da Lucky'ye fırlatır.*] Hoşçakalın!

VLADIMIR VE [*Şapkalarını sallayarak*] Güle güle!

ESTRAGON:

Pozzo Kalk! Domuz! [*Lucky'nin kalkma sesi*] Yürü! [*Pozzo çıkar*] Daha hızlı! Yürü! Hoşça kalın! Domuz! Höst! Hoşçakalın!

Uzun bir sessizlik.

VLADIMIR Zaman geçirdi.

ESTRAGON Nasıl olsa geçirdi.

VLADIMIR Doğru ama bu kadar çabuk değil.

Bir an.

ESTRAGON Şimdi n'apıyoruz?

VLADIMIR Bilmiyorum.

ESTRAGON Hadi gidelim.

VLADIMIR Gidemeyiz.

ESTRAGON Niçin?

VLADIMIR Godot'u bekliyoruz.

ESTRAGON [*Umutsuzca.*] Ha! Bir an.

VLADIMIR Ne kadar değişmişler!

ESTRAGON Kimler?

VLADIMIR O ikisi.

ESTRAGON Ya, hadi biraz bunun hakkında konuşalım.

VLADIMIR Öyle değil mi?

ESTRAGON Ne?

VLADIMIR Değişmişler.

ESTRAGON Olabilir. Hepsi değişiyor. Bir tek biz değişemiyoruz.

VLADIMIR Olabilir mi! Kesin. Gözlerinle görmedin mi?

ESTRAGON Sanırım gördüm ama onları tanımıyorum.

VLADIMIR Olur mu tanıyorsun.

ESTRAGON Hayır, tanımıyorum.

VLADIMIR Tanıyoruz diyorum sana. Her şeyi unutuyorsun. [*Bir an. Kendi kendine.*] Tabii bunlar başkası değilse...

ESTRAGON O zaman bizi niye tanımadılar?

VLADIMIR Hiç fark etmez ben de onları tanımıyormuş gibi davrandım. Hem bizi hiç kimse tanımaz ki.

ESTRAGON Boş ver. Bizim ihtiyacımız olan -ah! [*Vladimir tepki göstermez.*] Ah!

VLADIMIR [*kendi kendine*]. Tabii bunlar başkası değilse...

ESTRAGON Didi! Bu kez öbür ayağım!

Tümseğe doğru sıçraya sıçraya gider.

VLADIMIR Tabii bunlar başkası değilse...

ÇOCUK [*sahne dışından*]. Bayım!

Estragon durur. İkisi de sesin geldiği yöne bakarlar.

ESTRAGON Hadi bakalım, yine başlıyor.

VLADIMIR Yaklaş yavrum.
Çocuk girer, ürkek. Durur.

ÇOCUK Bay Albert...?

VLADIMIR Evet.

ESTRAGON Ne istiyorsun?

VLADIMIR Yaklaş!

Çocuk kımıldamaz.

ESTRAGON [*zorlayarak*]. Yaklaş denince yaklaş!

Çocuk ürkek, yaklaşır, durur.

VLADIMIR Ne var?

ÇOCUK Bay Godot...

VLADIMIR Tamam...[*Bir an.*] Yaklaş.

ESTRAGON [*bağırarak*]. Yaklaşacak mısın sen! [*Çocuk ürkek, yaklaşır.*] Niye bu kadar geç kaldın?

VLADIMIR Bay Godot'dan haber mi getirdin?

ÇOCUK Evet Efendim.

VLADIMIR İyi, nedir?

ESTRAGON Niye bu kadar geç kaldın?

Çocuk sırayla ikisine de bakar, kime cevap vermesi gerektiğini kestiremez.

VLADIMIR [*Estragon'a*]. Rahat bırak çocuğu.

ESTRAGON [*şiddetle*]. Sen beni rahat bırak. [*Yaklaşır çocuğa.*] Saatin kaç olduğundan haberin var mı senin?

ÇOCUK [*geri çekilerek*]. Benim suçum değil, Efendim.

ESTRAGON Kimin o zaman? Benim mi?

ÇOCUK Korktum, Efendim.

ESTRAGON Neden korktun? Bizden mi? [*Bir an.*] Cevap versene!

VLADIMIR Anladım, diğerlerinden korktu herhalde.

ESTRAGON Ne kadar zamandır buradasın?

ÇOCUK Epey oldu Efendim.

VLADIMIR Kırbaçtan mı korktun?

ÇOCUK Evet Efendim.

VLADIMIR Bağırılardan mı?

ÇOCUK Evet Efendim.

VLADIMIR Kocaman iki adam.

ÇOCUK Evet Efendim.

VLADIMIR Tanıyor musun onları?

ÇOCUK Hayır Efendim.

VLADIMIR Buralardan mısınız? [*Sessizlik.*] Buralı mısınız?

ÇOCUK Evet Efendim.

ESTRAGON Hepsi yalan bunların. [*Çocuğu kolundan tutup sarsar.*] Doğruyu söyle bize!

ÇOCUK [*titreyerek*]. Ama bu doğru, Efendim!

VLADIMIR Rahat bıraksana çocuğu! Neyin var senin?

[Estragon çocuğu bırakır, uzaklaşır, yüzünü elleriyle kapatır. Vladimir ve Çocuk onu seyrederler. Estragon ellerini indirir. Yüzü allak bullak olmuştur.] Neyin var senin?

ESTRAGON Mutsuzum.

VLADIMIR Sahi mi? Ne zamandan beri?

ESTRAGON Unutmuşum.

VLADIMIR Bellek ne oyunlar oynuyor bak insana! [Estragon konuşmaya çalışır, vazgeçer, topallayarak yerine dönüp oturur, çizmelerini çıkarmaya koyulur. Çocuğa] Eee?

ÇOCUK Bay Godot.

VLADIMIR Seni daha önce görmüş müydüm?

ÇOCUK Bilmiyorum Efendim.

VLADIMIR Beni tanımıyor musun?

ÇOCUK Hayır Efendim.

VLADIMIR Dün gelen sen değil miydin?

ÇOCUK Hayır Efendim.
VLADIMIR Bu ilk gelişin mi?
ÇOCUK Evet Efendim.

Sessizlik.

VLADIMIR Maksat laf olsun. [*Bir an.*] Konuşsana.
ÇOCUK [*bir çırpıda*]. Bay Godot bu akşam gelemeyeceğini, ama yarın mutlaka geleceğini söylememi istedi.

Sessizlik.

VLADIMIR Hepsi bu mu?
ÇOCUK Evet efendim.

Sessizlik.

VLADIMIR Bay Godot için mi çalışıyorsun?
ÇOCUK Evet efendim.

VLADIMIR Ne iş yapıyorsun?
ÇOCUK Keçileri güdüyorum, Efendim.

VLADIMIR Sana iyi davranıyor mu?
ÇOCUK Evet Efendim.

VLADIMIR Seni dövmüyor mu?
ÇOCUK Hayır efendim, beni dövmüyor.

VLADIMIR Kimi dövüyor?
ÇOCUK Ağbimi dövüyor Efendim.

VLADIMIR Ah, ağbin mi var?
ÇOCUK Evet Efendim.

VLADIMIR O ne iş yapıyor?
ÇOCUK Koyunları güdüyor, Efendim.

VLADIMIR Peki seni niye dövüyor?

ÇOCUK Bilmiyorum Efendim.

VLADIMIR Demek ki seni seviyor.

ÇOCUK Bilmiyorum Efendim.

Sessizlik.

VLADIMIR Yeterince yiyecek veriyor mu sana? [*Çocuk duraksar.*]
İyi besliyor mu?

ÇOCUK Oldukça iyi Efendim.

VLADIMIR Mutsuz musun? [*Çocuk duraksar.*] Duyuyor musun
beni?

ÇOCUK Evet Efendim.

VLADIMIR Eee?

ÇOCUK Bilmiyorum Efendim.

VLADIMIR Demek mutsuz olup olmadığını bilmiyorsun?

ÇOCUK Hayır Efendim.

VLADIMIR Desene senin halin de benimki kadar kötü. [*Sessizlik.*]
Nerede yatıyorsun?

ÇOCUK Tavan arasında Efendim.

VLADIMIR Ağbinle mi?

ÇOCUK Evet Efendim.

VLADIMIR Samanlıkta mı?

ÇOCUK Evet Efendim.

Sessizlik.

VLADIMIR Peki, gidebilirsin.

ÇOCUK Bay Godot'ya ne söyleyeyim Efendim?

VLADIMIR

Ona de ki...[duraksar]...De ki bizi gördün. [Bir an.] Bizi gördün, değil mi?

ÇOCUK Evet Efendim.

Geri bir iki adım atar, duraksar, döner ve koşarak çıkar. Işık aniden azalır. Bir anda gece olmuştur. Arkada ay yükselir, yükselir ve durur, sahneye soluk bir ışıltı saçar.

VLADIMIR Nihayet! [Estragon kalkıp, iki elinde birer çizme teki, Vladimir'e doğru gider. Çizmeyi sahnenin önüne bırakır, doğrulur, aya bakıp düşünceye dalar.] Ne yapıyorsun?

ESTRAGON Yorgunluktan sararmış.

VLADIMIR Ha?

ESTRAGON Gökyüzüne tırmanıp bizim gibilere bakmaktan yorulmuş.

VLADIMIR Çizmelerin diyorum, ne yapıyorsun çizmelerinle?

ESTRAGON [çizmelere bakmak için dönerek]. Orada bırakıyorum onları.[Bir an.] Başka biri gelir, tıpkı...tıpkı...benim gibi, ama ayağı daha küçük, o zaman mutlu edecek onu bunlar.

VLADIMIR Ama çıplak ayakla yürüyemezsin!
ESTRAGON İsa yürüyordu.
VLADIMIR İsa! İsa'nın ne alakası var bunla? Kendini İsa'yla karşılaştırmayacaksın herhalde!
ESTRAGON Bütün hayatım boyunca kendimi onunla karşılaştırdım ben.
VLADIMIR Ama onun yaşadığı yer sıcaktı, kuruydu!
ESTRAGON Evet. Hem de insanları hemencecik çarmıha geriverirlerdi.

Sessizlik.

VLADIMIR Burada yapacak bir şeyimiz kalmadı.
ESTRAGON Ne de başka bir yerde.
VLADIMIR Aman Gogo, uzun ettin. Yarın her şey daha iyi olacak.
ESTRAGON Bunu nerden çıkarttın?
VLADIMIR Çocuğun söylediklerini duymadın mı?
ESTRAGON Hayır.
VLADIMIR Godot'nun yarın mutlaka geleceğini söyledi. [*Bir an.*]
Buna ne dersin?
ESTRAGON O zaman bütün yapacağımız burada beklemek.
VLADIMIR Deli misin? Başımızı bir deliğe sokmalıyız. [*Estragon'u kolundan tutup yavaşça çeker*]
Hadi.

Estragon'u çeker. Estragon önce kendini bırakır, sonra direnir. Dururlar.

ESTRAGON [*ağaca bakarak*]. Bir parça ipimizin olmayışı ne kötü
VLADIMIR Hadi. Soğuk oldu.

Estragon'u çeker. Estragon önceki gibi davranır.

ESTRAGON Yarına hatırlatta bir parça ip getireyim.

VLADIMIR Olur. Hadi.

Çeker. Aynı durum

ESTRAGON Ne kadar zamandır birlikteyiz sizinle?

VLADIMIR Bilmem. Elli yıldır galiba.

ESTRAGON Kendimi Ren'e attığım günü hatırlıyor musun?

VLADIMIR Bağ bozuyorduk.

ESTRAGON Beni sudan çıkarmıştın.

VLADIMIR Hepsi geçip gitti bunların.

ESTRAGON Elbiselerim güneşte kurumuştı.

VLADIMIR Bunları hatırlamanın ne yararı var? Hadi.

Çeker. Aynı durum.

ESTRAGON Bir dakika!

VLADIMIR Üşüdüm!

ESTRAGON Bir dakika! [*Vladimir'in yanından uzaklaşır.*] Bazen kendi başımıza, yalnız kalsak bizim için daha iyi olmaz mıydı diye düşünüyorum. [*Sahneyi kateder, tümseğe oturur.*] Aynı yolun yolcusu değiliz.

VLADIMIR [*kızmadan.*] Belli olmaz.

ESTRAGON Yo, hiçbir şey belli değil ki.

Vladimir ağır ağır sahneyi katedip, Estragon'un yanına oturur.

VLADIMIR Bu daha iyi olur dersen, hala ayrılabiliriz.

ESTRAGON Artık değmez.

Sessizlik.

VLADIMIR Evet, artık değmez.

Sessizlik.

ESTRAGON Eee, gidiyor muyuz?

VLADIMIR Evet, hadi gidelim.

Kımıldamazlar

Perde.

PERDE II

Ertesi gün. Aynı vakit. Aynı yer.

Estragon'un botları sahnenin önünde, ortada, ökçeler bitişik parmak uçları ayrıık.

Lucky'nin şapkası aynı yerde. Ağaçta dört beş yaprak vardır.

Vladimir heyecanlı heyecanlı girer. Durup uzun uzun ağaca bakar, sonra aniden sahneyi telaşlı bir şekilde turlamaya başlar. Çizmelerin önünde durur, birini yerden alır, inceler, koklar, yüzünde bir iğrenti ifadesi belirir, dikkatlice yerine bırakır. Bir gelir bir gider. Sağ çıkışta durup, elini gözlerine siper ederek ufka bakar. Bir gelir bir gider. Sol çıkışta durur, önceki durum. Bir gelir bir gider. Aniden durup bağıra çağıra şarkı söylemeye başlar.

VLADIMIR Bir köpek girdi-

Çok yüksekten başlayınca devam edemez durur, gırtlğını temizleyip,
baştan alır.

Bir köpek girdi mutfağa

Bir dilim ekmek çaldı.

Aşçı vurup ona kepçeyle

Canını çıkardı.

Bütün köpekler seyirtip sonra

Bir mezar kazdılar ona-

Durur, düşünür, baştan alır:

Bütün köpekler seyirtip sonra

Bir mezar kazdılar ona

Girmesin mutfağa diye- başka köpekler

Şöyle yazdılar mezar taşına

Bir köpek girdi mutfağa

Bir dilim ekmek çaldı.

Aşçı vurup ona kepçeyle

Canını çıkardı.

Bütün köpekler seyirtip sonra

Bir mezar kazdılar ona

Durur, düşünür, baştan alır.

Bütün köpekler seyirtip sonra

Bir mezar kazdılar ona

Durur, düşünür. Yumuşak bir sesle.

Bir mezar kazdılar sonra...

Bir an susar, kımıltısız durur, sonra telaşla sahneyi turlamaya başlar. Ağacın önünde durur, bir gelir bir gider, çizmelerin önünde, bir gelir bir gider, sağ çıkışta durur, uzağa bakar, sol çıkışta, uzağa bakar. Sağdan. Estragon girer,

yalınayak, başı öne eğik. Sahneyi ağır ağır geçer. Vladimir döner, onu görür.

VLADIMIR Yine sen! [*Estragon durur ama başını kaldırmaz. Vladimir ona doğru gider.*] Gel de kucaklayayım seni.

ESTRAGON Dokunma bana!

Vladimir geri çekilir, darılmıştır.

VLADIMIR Gitmemi mi istiyorsun? [*Bir an.*] Gogo! [*Bir an. Dikkatle onu süzer.*] Dövdüler mi seni? [*Bir an.*] Gogo! [*Estragon susmayı sürdürür, başı öne eğik.*] Geceyi nerde geçirdin?

ESTRAGON Dokunma bana! Soru sorma! Konuşma! Yanımdan ayrılma!

VLADIMIR Seni hiç bıraktım mı ki?

ESTRAGON Gitmeme izin verdin.

VLADIMIR Bana bak. [*Estragon başını kaldırmaz, öfkeyle.*] Bana bak dedim!

Estragon başını kaldırır. Uzun uzun birbirlerine bakarlar, sonra aniden sarılırlar, birbirlerinin sırtına vururlar. Sarılmanın sonu. Estragon desteği kalmayınca, düşecek gibi olur.

ESTRAGON Ne gün!

VLADIMIR Kim dövdü seni? Anlat.

ESTRAGON Bir gün daha harcandı.

VLADIMIR Henüz bitmedi.

ESTRAGON Ne olursa olsun, bence bitti, harcandı. [*Sessizlik.*] Şarkı söylüyordun, duydum.

VLADIMIR Öyle, hatırlıyorum.

ESTRAGON Üzüldüm buna. Kendi kendime işte yapayalnız sonsuza dek dönmeyeceğimi sanıyor, bir de şarkı söylüyor

dedim.

VLADIMIR İnsan kendine hakim olamıyor ki. Bütün kendimi çok iyi hissettim. [*Bir an.*] Gece hiç uyanmadım. Bir kere bile!

ESTRAGON [*üzüntüyle*]. Gördün mü ben olmayınca rahat ediyorsun.

VLADIMIR Hem seni özlemiştim... hem de aynı zamanda mutluydum. Acayip bir şey, değil mi?

ESTRAGON [*şoke olmuş*]. Mutlu mu?

VLADIMIR Doğru sözcük tam da bu değil belki de.

ESTRAGON Peki şimdi

VLADIMIR Şimdi?... [*Neşeli.*] İşte yine buradasın... [*Kayıtsız*] İşte yine burdayız... [*Kederli.*] İşte yine burdayım...

ESTRAGON Gördün mü ben yanında olunca daha kötü oluyorsun. Ben de yalnızken daha iyi oluyorum.

VLADIMIR [*gücenmiş*]. O zaman niye kuyruğunu kıstırıp geri dönüyorsun hep?

ESTRAGON Bilmiyorum.

VLADIMIR Yo ben biliyorum. Çünkü kendini savunmayı bilmiyorsun. Seni dövmelerine izin vermezdim yanında olsaydım.

ESTRAGON Onları engelleyemezdin.

VLADIMIR Neden?

ESTRAGON On kişiydiler.

VLADIMIR Hayır, seni dövmeden önce demek istiyorum. Onları kızdıracak her ne yaptıysan onu yapmanı engellerdim.

ESTRAGON Hiçbir şey yapmadım.

VLADIMIR O zaman neden dövdüler seni?

ESTRAGON Bilmiyorum.

VLADIMIR

A yo, Gogo işin aslı şu ki bazı şeyleri sen fark edemiyorsun, ama ben fark ediyorum, sen de hissetmelisin.

ESTRAGON Sana bir şey yapmadım diyorum.

VLADIMIR Tamam belki de bir şey yapmadın. Ama hiçbir şey yapmamanın bile bir yolu yordamı var. Eğer yaşamak istiyorsan bunu aklında tut.

ESTRAGON Hiçbir şey yapmadım.

VLADIMIR Bir buseydin, içten içe mutlu olurdun.

ESTRAGON Neye mutlu olacaktım?

VLADIMIR Yine benimle birlikte olduğuna.

ESTRAGON Öyle mi dersin?

VLADIMIR Doğru olmasa da öyle söyle.

ESTRAGON Ne söyleyecektim?

VLADIMIR "Mutluyum" de.

ESTRAGON Mutluyum.

VLADIMIR Ben de.

ESTRAGON Ben de.

VLADIMIR Mutluyuz.

ESTRAGON Mutluyuz. [*Sessizlik.*] Eee, şimdi ne yapıyoruz mademki mutluyuz?

VLADIMIR Godot'yu bekliyoruz. [*Estragon homurdanır. Sessizlik.*] Düünden beri çok şey değişti.

ESTRAGON Ya gelmezse.

VLADIMIR [*bir an şaşalar*]. Zamanı gelince görürüz. [*Bir an.*] Düünden beri çok şey değişti diyorum.

ESTRAGON Her şey sızıyor.

VLADIMIR Ağaca bak.

ESTRAGON Bir saniye geçmiyor bakıyorsun bir pislik yerine bir başkası gelmiş.

VLADIMIR Ağaç, ağaca bak.
Estragon ağaca bakar.

ESTRAGON Dün de burada değil miydi?

VLADIMIR Evet tabii ki buradaydı. Hatırlamıyor musun? Az kalsın kendimizi asacaktık onda. Ama sen istememiştin. Hatırlamıyor musun?

ESTRAGON Rüyanda gördün herhalde.

VLADIMIR Nasıl bu kadar çabuk unutabilirsin?

ESTRAGON Ben böyleyim işte. Ya hemen unuturum ya da hiç unutmam.

VLADIMIR Ya Pozzo ile Lucky, onları da mı unuttun?

ESTRAGON Pozzo'yla Lucky mi?

VLADIMIR Herşeyi unutmuş!

ESTRAGON Delinin teki vardı hatırlıyorum, kaval kemiğime tekme atmıştı. Sonra da budala rolü yaptı.

VLADIMIR Hah, bu Lucky'ydi.

ESTRAGON Bunu hatırlıyorum. Ama ne zamandı?

VLADIMIR Ya bakıcısı, onu hatırlamıyor musun?

ESTRAGON Kemik vermişti bana.

VLADIMIR Hah, o da Pozzo'ydu.

ESTRAGON Bütün bunlar dün olmuştu diyorsun yani?

VLADIMIR Evet tabii dündü.

ESTRAGON Peki şimdi neredeyiz?

VLADIMIR Nerede olacağız? Tanımadın mı burayı?

ESTRAGON [*aniden öfkelenerek*] Tanımakmış! Tanınacak ne varmış ki? Bütün bu sefil hayatım boyunca bok yığnında süründüm durdum! Sen de bana etraftan söz ediyorsun! [*Öfkeyle etrafına bakarak.*] Şu bok yığnına bak! Gömüldüm kaldım bunun içinde!

VLADIMIR Sakin ol, sakin ol.

ESTRAGON Senden de gördüklerinden de gına geldi! Kurtçuklardan söz et sen bana!

VLADIMIR Yine de, buranın [*işaret eder...*] söz gelimi... Çokistan'a... [*duraksar*] benzediğini söyleyemezsin. Büyük bir fark olduğunu inkar edemezsin.

ESTRAGON Çokistan mı! Çokistan ülkesinden söz eden de kim?

VLADIMIR Ama sen de oradaydın, Çokistan'da.

ESTRAGON Hayır Çokistan'a hiç gitmedim. Kusmuktan farksız hayatımı burada kustum, diyorum sana! Burada! Bokistan'da!

VLADIMIR Ama orada birlikteydik, buna yemin edebilirim! Bir adam için... [*parmaklarını şıklatır*] neydi adı... bir yerde [*parmaklarını şıklatır*]... neydi adı... üzüm topluyorduk, hatırlamıyor musun?

ESTRAGON [*biraz daha sakın*]. Olabilir. Ben hiçbir şeyin farkına varmadım.

VLADIMIR Ama orada her şey kırmızıdır!

ESTRAGON [*çileden çıkmış*]. Ben hiçbir şeyin farkına varmadım diyorum sana!

Sessizlik.

Vladimir derin derin iç çeker.

VLADIMIR Geçinmesi zor bir adamsın, Gogo.

ESTRAGON Ayrılısak daha iyi olurdu.

VLADIMIR Hep böyle dersin sonra da hep kuyruğunu kıstırıp geri dönersin.

ESTRAGON En iyisi beni de öteki gibi öldürmek olurdu.

VLADIMIR Hangi öteki? [*Bir an.*] Hangi öteki?

ESTRAGON Öteki milyarlarca gibi.

VLADIMIR [*ders verir gibi*] Herkesin derdi kendine, [*iç çeker*] ölene kadar. [*Biraz düşünerek*] Ve unutulana.

ESTRAGON Bu arada, konuşmamak elimizden gelmediğine göre, biz de bari sakın sakın konuşalım.

VLADIMIR Haklısın, bizde laf tükenmez.

ESTRAGON Böylece düşünmemiş oluyoruz.

VLADIMIR Özrümüz bu.

ESTRAGON Böylece duymamış oluyoruz.

VLADIMIR Nedenlerimiz var.

ESTRAGON Tüm o ölü sesleri.

VLADIMIR Sesleri kanatlara benziyor.

ESTRAGON Yapraklara.

VLADIMIR Kuma.

ESTRAGON Yapraklara.

Sessizlik.

VLADIMIR Hep bir ağızdan konuşuyorlar.

ESTRAGON Her biri kendi kendine.

Sessizlik.

VLADIMIR Sanki fısıldıyorlar daha çok.

ESTRAGON Hışırıyorlar.

VLADIMIR Mırıldanıyorlar.

ESTRAGON Hışırıyorlar.

Sessizlik

VLADIMIR Ne diyorlar?

ESTRAGON Hayatlarından söz ediyorlar.

VLADIMIR Yaşamış olmak onlara yetmiyor.

ESTRAGON Bir de ondan söz etmeleri gerekiyor.

VLADIMIR Ölmek onlara yetmiyor.

ESTRAGON Yeterli değil.

Sessizlik.

VLADIMIR Sesleri tüye benziyor.

ESTRAGON Yapraklara.

VLADIMIR Küllere.

ESTRAGON Yapraklara.

Uzun bir sessizlik.

VLADIMIR Bir şey söyle!

ESTRAGON Uğraşıyorum.

Uzun bir sessizlik.

VLADIMIR [*keder içinde*] Herhangi bir şey söyle!

ESTRAGON Şimdi ne yapıyoruz?

VLADIMIR Godot'yu bekliyoruz.

ESTRAGON Ha!

Sessizlik.

VLADIMIR Berbat bir şey bu.

ESTRAGON Bir şarkı söylemene.

VLADIMIR Hayır, hayır! [*Düşünür.*] Yeni baştan başlayabiliriz belki de.

ESTRAGON Kolay olur.

VLADIMIR Zor olan başlamak.

ESTRAGON Bir yerden başlanabilir.

VLADIMIR Evet ama karar vermek lazım.

ESTRAGON Doğru.

Sessizlik.

VLADIMIR Yardım et!

ESTRAGON Uğraşıyorum.

Sessizlik.

VLADIMIR Ararken duyuyorsun.

ESTRAGON Ya öyle.

VLADIMIR Bulmanı engelliyor bu da.

ESTRAGON Öyle.

VLADIMIR Düşünmeni engelliyor.

ESTRAGON Gene de düşünüyorsun.

VLADIMIR Hayır, hayır imkânsız.

ESTRAGON Tamam işte, hadi bunun hakkında tartışalım, birbirimize karşı çıkalım.

VLADIMIR İmkansız.

ESTRAGON Böyle mi düşünüyorsun?

VLADIMIR Bir daha düşünmeme tehlikesi yok ama.

ESTRAGON Öyleyse niye şikayet ediyoruz?

VLADIMIR Düşünmek değil en kötü olan.

ESTRAGON Belki de değil. Ama en azından bu var.

VLADIMIR Bu ne?

ESTRAGON Tamam işte, hadi birbirimize sorular soralım.

VLADIMIR En azından bu var demekle neyi kastediyorsun?

ESTRAGON Çok daha az acı çekmek var.

VLADIMIR Doğru.

ESTRAGON Ee! Öpüp de başımıza mı koysak.

VLADIMIR Korkunç olan düşünüyör olmak.

ESTRAGON Ama hiç düşündüğümüz oldu mu ki?

VLADIMIR Tüm bu cesetler nereden geliyor?

ESTRAGON Bu iskeletler.

VLADIMIR Söylesene.

ESTRAGON Doğru.

VLADIMIR Biraz düşünüyör olmamız gerek.

ESTRAGON Ta en başta.

VLADIMIR Bir kemik yığını Bir kemik yığını!

ESTRAGON Bakmak zorunda değilsin.

VLADIMIR Bakmamak elinde değil.

ESTRAGON Doğru

VLADIMIR Ne kadar uğraşırsan uğraş.

ESTRAGON Efendim?

VLADIMIR Ne kadar uğraşırsan uğraş.

ESTRAGON Yılmadan Doğa'ya dönmemiz gerek.

VLADIMIR Bunu denedik.

ESTRAGON Doğru.

VLADIMIR Of, bu değil en kötü olan, biliyorum.

ESTRAGON Ne?

VLADIMIR Düşünüyor olmak.

ESTRAGON Gayet tabii.

VLADIMIR Ama onsuz da yapabilirdik.

ESTRAGON Que voulez-vous.

VLADIMIR Efendim?

ESTRAGON Que voulez-vous.

VLADIMIR Ha! que voulez-vous. Tastamam.

Sessizlik.

ESTRAGON çok da kötü vakit geçirmedi k hani.

VLADIMIR Evet, ama şimdi başka bir şey bulmamız gerek.

VLADIMIR Dur bakalım. [*şapkasını çıkarır, dikkatini toplar. Uzun bir sessizlik.*] Hah!

şapkalarını takarlar, gevşerler.

ESTRAGON Eee?

VLADIMIR Ne diyordum, oradan devam edebilirdik.

ESTRAGON Ne zaman ne diyordun?

VLADIMIR Ta en başta.

ESTRAGON NEYİN en başında?

VLADIMIR Bu akşam...diyordum ki...diyordum ki...

ESTRAGON Tarihi miyim ben yahu?

VLADIMIR Bir dakika... kucaklaşmıştık... mutluyduk...mutlu... şimdi ne yapıyoruz, madem ki mutluyuz... beklemeye devam... beklemeye... dur... geliyor...beklemeye devam... madem ki mutluyuz... dur... hah! Ağaç!

ESTRAGON Ağaç mı?

VLADIMIR Hatırlamıyor musun?

ESTRAGON Yorgunum.

VLADIMIR Bir baksana.

Ağaca bakarlar.

ESTRAGON Ben bir şey görmüyorum.

VLADIMIR Ama dün akşam kapkaraydı, cırlıçıplaktı. Ama şimdi yapraklarla dolu.

ESTRAGON Yapraklar mı?

VLADIMIR Bir gece içinde.

ESTRAGON Bahar geldi herhalde.

VLADIMIR Ama bir gece içinde!

ESTRAGON Sana dün burada değildik diyorum. Senin kabuslarından biri bu da.

VLADIMIR Peki sence dün akşam neredeydik?

ESTRAGON Ne bileyim? Başka bir yerde. Boşluktan çok ne var ki.

VLADIMIR [*kendinden emin*]. Tamam. Dün gece burada değildik. Peki dün ne yaptık?

ESTRAGON Ne mi yaptık?

VLADIMIR Hatırlamaya çalış.

ESTRAGON İıı... gevezelik yaptık herhalde.

VLADIMIR [*kendini tutarak*]. Ne hakkında?

ESTRAGON Hmm...şundan bundan, öylesine. [*Güvenle.*] Evet hatırlıyorum, dün akşamı öylesine gevezelik ederek geçirdik. Yarım yüzyıldır devam eder bu.

VLADIMIR Hiçbir olayı, hiçbir ortamı hatırlamıyor musun?

ESTRAGON [bıkkın.] Eziyet etme bana, Didi.

VLADIMIR Güneş, Ay. Hatırlamıyor musun?

ESTRAGON Her zaman ki gibi yerindeydiler herhalde.

VLADIMIR Olağandışı hiçbir şey çarpmadı mı gözüne?

ESTRAGON Maalesef!

VLADIMIR Ya Pozzo? Ya Lucky?

ESTRAGON Pozzo mu?

VLADIMIR Kemikler.

ESTRAGON Kılçığa benziyordu.

VLADIMIR Pozzo vermişti sana onları.

ESTRAGON Bilmiyorum.

VLADIMIR Ya tekme?

ESTRAGON Doğru, biri tekme atmıştı bana.

VLADIMIR Lucky atmıştı

ESTRAGON Bütün bunlar dün mü oldu?

VLADIMIR Göster bakayım bacağını.

ESTRAGON Hangisini?

VLADIMIR İkisini de. Pantolonunu çek. [*Estragon bir bacağını Vladimir'e uzatır, sendeler. Vladimir bacağı tutar. İki de sendeler.*] Pantolonunu çek.

ESTRAGON Çekemiyorum.

Vladimir pantolonu çeker, bacağa bakar, bırakır. Estragon düşecek gibi olur.

VLADIMIR Öteki. [*Estragon aynı bacağı uzatır.*] Öteki, domuz! [*Estragon öteki bacağı uzatır. Zafer kazanmışçasına.*] İşte yara! Cerahat toplamaya başlamış.

ESTRAGON Eee n'olmuş?

VLADIMIR [ayağa bakarak]. Çizmelerin nerede?
ESTRAGON Attım galiba.
VLADIMIR Ne zaman?
ESTRAGON Bilmiyorum.
VLADIMIR Neden?
ESTRAGON [çileden çıkıp]. Neden bilmediğimi bilmiyorum!
VLADIMIR Yo, neden attığını soruyorum.
ESTRAGON [çileden çıkıp] Çünkü ayağımı vuruyordu!
VLADIMIR [zafer kazanmışcasına, çizmeleri işaret ederek]. İşte ordalar! [Estragon çizmelere bakar.] Dün bıraktığın yerde!

Estragon çizmelerin yanına gelip, yakından bakar.

ESTRAGON Bunlar benim değil.
VLADIMIR [aptallaşır]. Senin değil mi?
ESTRAGON Benimkiler siyahtı. Bunlar kahverengi.
VLADIMIR Seninkilerin siyah olduğundan emin misin?
ESTRAGON Yani gri gibiydiler.
VLADIMIR Bunlar da kahverengi ha. Göster bakayım.
ESTRAGON [Estragon birini alıp]. Yani yeşilimtrak.
VLADIMIR Göster. [Estragon çizmeyi verir. Vladimir bakıp öfkeyle yere fırlatır.] Aa bu kadarı da...
ESTRAGON Anlıyorsun ya, bütün bunlar lanet...
VLADIMIR A, anlıyorum. Evet, neler olduğunu anlıyorum.
ESTRAGON Bütün bunlar lanet...
VLADIMIR Hep böyle olur. Biri gelip seninkini alır, sana da bunu bırakır.

ESTRAGON Niye?

VLADIMIR Onunkiler ayağını sıkınca seninkileri almıştır.

ESTRAGON Ama benimkiler de sıkıydı.

VLADIMIR Senin için. Onun için değil.

ESTRAGON [*birini ayağına geçirmeye uğraştıktan sonra*]. Yoruldum!
[*Bir an.*] Hadi gidelim.

VLADIMIR Gidemeyiz.

ESTRAGON Niçin

VLADIMIR Godot'yu bekliyoruz.

ESTRAGON Ha! [*Bir an. Umutsuzca.*] n'apıcaz, n'apıcaz?

VLADIMIR Yapabileceğimiz hiçbir şey yok.

ESTRAGON Ben böyle devam edemeyeceğim!

VLADIMIR Turp ister misin?

ESTRAGON Başka bir şey yok mu?

VLADIMIR Turp ve şalgam var.

ESTRAGON Havuç yok mu?

VLADIMIR Yok. Sen de bir havuçtur tutturmuşun gidiyorsun.

ESTRAGON İyi o zaman turp ver bir tane [*Vladimir ceplerini karıştırır, şalgamdan başka bir şey bulamaz, en sonunda bir turp çıkarıp Estragon'a verir. O da turpu inceler koklar.*] Kara bu.

VLADIMIR Turp işte.

ESTRAGON Biliyorsun, ben yalnız kırmızı olanlarını severim.

VLADIMIR İstemiyor musun?

ESTRAGON Ben yalnızca kırmızı olanlarını severim!

VLADIMIR İyi o zaman geri ver.

Estragon geri verir.

ESTRAGON Gidip bir havuç bulacağım.

Kımıldamaz.

VLADIMIR Gerçekten de anlamsızlaşıyor bu.

ESTRAGON Yeterince değil.

Sessizlik

VLADIMIR Deneseydin şunları.

ESTRAGON Her şeyi denedim.

VLADIMIR Hayır, çizmeleri kastediyorum.

ESTRAGON İyi bir şey olur mu bu?

VLADIMIR Zaman geçirtir. [*Estragon duraksar.*] İnan bana, meşgale olur.

ESTRAGON Gevşeme.

VLADIMIR Oyalanma.

ESTRAGON Gevşeme.

VLADIMIR Dene.

ESTRAGON Yardım edecek misin bana?

VLADIMIR Tabii ki.

ESTRAGON İkimiz fena geçinmiyoruz, di mi Didi?

VLADIMIR Öyle öyle. Hadi, önce solu deneyelim.

ESTRAGON Her zaman kendimize var olduğumuz izlenimini verecek bir şeyler buluyoruz, di mi Didi? [*sabırsızlıkla*]

VLADIMIR Öyle öyle, büyücüyüz biz. Ama unutmadan, ne yapacaksak yapalım. [*Çizmenin tekini alır.*] Hadi ver ayağını bana. [*Estragon ayağını kaldırır.*] Ötekini domuz! [*Estragon öteki ayağını kaldırır.*] Daha yukarı!

[Böyle birbirlerine tutunmuş seke seke sahneyi dolaşırlar. Vladimir en sonunda çizmeyi geçirmeyi başarır.] Yürümeye çalış. [Estragon yürür.] Eee?

ESTRAGON Ayağıma uydu.

VLADIMIR [cebinden bir ip parçası çıkartıp] Bağını takalım.

ESTRAGON [şiddetle]. Yo yo, bağ istemem, bağ istemem.

VLADIMIR Pişman olursun. Şimdi de öbürünü deneyelim. [Önceki durum.] Eee?

ESTRAGON [homurdanarak]. Bu da uydu.

VLADIMIR Ayağını vuruyorlar mı?

ESTRAGON Henüz değil.

VLADIMIR Öyleyse sende kalsınlar.

ESTRAGON Çok büyükler.

VLADIMIR Günün birinde çorapların da olur belki.

ESTRAGON Doğru.

VLADIMIR Öyleyse sende mi kalacaklar?

ESTRAGON Çizmeler hakkında bu kadar konuştuğumuz yeter.

VLADIMIR Evet, ama...

ESTRAGON [şiddetli]. Yeter! [Sessizlik.] Yine de oturabilirim sanırım. Oturacak bir yer için bakınır, sonra gidip tümseğin üzerine oturur.

VLADIMIR Dün akşam da orada oturmuştun.

ESTRAGON Bir uyuya bilsem.

VLADIMIR Dün uyumuştun.

ESTRAGON Deneyeceğim.

Başını ayaklarının arasına gömüp, cenin duruşu takınır.

VLADIMIR Bekle. [*Gidip Estragon'un yanına oturur ve yüksek sesle şarkı söylemeye başlar.*] La la la la La la

ESTRAGON [*başını kaldırıp, kızarak*] Bağırma o kadar!

VLADIMIR [*yumuşakça*] La la la la La la la la La la la la La la...
[*Estragon uyuya kalır. Vladimir sessizce kalkıp, ceketini çıkarır, Estragon'un omzunu örter, sonra bir oraya bir buraya yürümeye başlar, ısınmak için kollarını hareket ettirir. Estragon sıçrayarak uyanır, fırlar, dehşetle etrafına bakınır. Vladimir ona koşup, kollarını dolar.*] Burada... burada... Didi burada... korkma...

ESTRAGON Ah!

VLADIMIR Burada... burada... tamam.
ESTRAGON Düşüyordum.
VLADIMIR Tamam, tamam.
ESTRAGON Bir şeyin... şeyin tepesindeydim...
VLADIMIR Anlatma! Gel yürüyelim geçer.

Estragon'u kollarından tutup aşağı bir yukarı yürütür, en sonunda yürümeyi Estragon reddeder.

ESTRAGON Bu kadar yeter. Yoruldum.
VLADIMIR Orada bir şey yapmadan dikilmeyi mi tercih ediyorsun?
ESTRAGON Evet.
VLADIMIR Peki, keyfin bilir.

Estragon'u bırakıp, paltosunu alıp giyer.

ESTRAGON Hadi gidelim.
VLADIMIR Gidemeyiz.
ESTRAGON Niçin?
VLADIMIR Godot'yu bekliyoruz.
ESTRAGON Ha! [*Vladimir bir oraya bir buraya yürür.*] Rahat duramaz mısın sen?
VLADIMIR Üşüdüm.
ESTRAGON Çok erken geldik.
VLADIMIR Hep gece çöktüğünde olur.
ESTRAGON Ama gece çökmüyor.
VLADIMIR Dünkü gibi, birden çökecek.
ESTRAGON Sonra gece olacak.
VLADIMIR O zaman gidebiliriz.

ESTRAGON Sonra gene gündüz olacak. [*Bir an. Umutsuzca*]
N'apıcağız, n'apıcağız?

VLADIMIR [*durup, şiddetli*]. Sızlanmayı kes artık! Yakınmaların
burama kadar geldi!

ESTRAGON Ben gidiyorum.

VLADIMIR [*Lucky'nin şapkasını görünce*] Hooş!

ESTRAGON Hoşçakal.

VLADIMIR Lucky'nin şapkası. [*Şapkaya doğru gider.*] Bir saattir
buradayım, bunu görmüyorum.
[*Çok memnun.*] Güzeel!

ESTRAGON Bir daha beni görmeyeceksin.

VLADIMIR Buranın doğru yer olduğunu biliyordum. Artık
dertlerimiz sona erdi. [*Şapkayı yerden alıp, düşünür
düzeltir.*] İyi bir şapkaydı herhalde. [*Kendi şapkasını
çıkarıp Estragon'a uzatırken onu kafasına geçirir.*] işte.

ESTRAGON Ne?

VLADIMIR Tut şunu.
[*Estragon Vladimir'in şapkasını alır. Vladimir kafasının
üzerinde Lucky'nin şapkasını düzeltir. Estragon kendi
şapkasını Vladimir'e uzatırken Vladimir'in şapkasını
kafasına geçirir. Vladimir Estragon'un şapkasını alır.
Estragon kafasının üzerinde Vladimir'in şapkasını
düzeltir. Vladimir Lucky'nin şapkasını Estragon'a
uzatırken, Estragon'un şapkasını kafasına geçirir.
Estragon Lucky'nin şapkasını alır. Vladimir kafasının
üzerinde Estragon'un şapkasını düzeltir. Estragon
Vladimir'in şapkasını Vladimir'e uzatırken, Lucky'nin
şapkasını kafasına geçirir. Vladimir şapkasını alır.
Estragon kafasının üzerinde Lucky'nin şapkasını düzeltir.
Vladimir Estragon'un şapkasını Estragon'a uzatırken,
kendisinininkini kafasına geçirir. Estragon şapkasını alır.*]

Vladimir kafasının üzerinde şapkasını düzeltir. Estragon Lucky'nin şapkasını Vladimir'e uzatırken, kendisininkini kafasına geçirir. Vladimir Lucky'nin şapkasını alır. Estragon kafasının üzerinde şapkasını düzeltir. Vladimir kendi şapkasını Estragon'a uzatırken Lucky'nin şapkasını kafasına geçirir. Estragon Vladimir'in şapkasını alır. Vladimir kafasının üzerinde Lucky'nin şapkasını düzeltir. Estragon Vladimir'in şapkasını Vladimir'e geri uzatır, Vladimir alır, Estragon'a geri uzatır, Estragon alır, Vladimir'e geri uzatır. Vladimir alır ve yere fırlatır.] Nasıl yakıştı mı?

ESTRAGON Ne bileyim?

VLADIMIR Aman canım, nasıl duruyor?

Kafasını cilveli cilveli öne arkaya döndürür, manken gibi kırtır.

ESTRAGON Berbat.

VLADIMIR Evet, ama her zamankinden daha berbat değil herhalde.

ESTRAGON Ne az ne fazla.

VLADIMIR O zaman bende kalsın. Benimki bıktırmıştı beni. [*Bir an.*] Nasıl diyeyim? [*Bir an.*] Kaşındırıyordu.

ESTRAGON Ben gidiyorum.

Sessizlik.

VLADIMIR Oynamayacak mısın?

ESTRAGON Ne oyunu?

VLADIMIR Pozzo ile Lucky'yi oynarız.

ESTRAGON Hiç işitmedim.

VLADIMIR Ben Lucky olacağım, sen de Pozzo [*Taşıdıklarının ağırlığıyla çökmüş Lucky'yi taklit eder. Estragon aptal aptal bakar.*] Hadii.

ESTRAGON Ben n'apıcam?

VLADIMIR Küfret!

ESTRAGON [*düşündükten sonra*]. Yaramaz!

VLADIMIR Daha sert!

ESTRAGON Mikrop! Belsoğukluğu mikrobi.

Vladimir öne arkaya sallanır, iki büklümdür.

VLADIMIR Düşünmemi söyle.

ESTRAGON Ne?

VLADIMIR "Düşün domuz!"de.

ESTRAGON Düşün, domuz!

Sessizlik.

VLADIMIR Düşünemiyorum!

ESTRAGON Bu kadar yeter.

VLADIMIR Dans etmemi söyle.

ESTRAGON Ben gidiyorum.

VLADIMIR Dans et, domuz! [*Debelenir. Estragon paldır küldür çıkar.*] Dans edemiyorum! [*Başını kaldırıp bakınca Estragon'un gitmiş olduğunu görür.*] Gogo! [*Sahnede vahşi bir hayvan gibi dolaşıp durur. Estragon nefes nefese soldan girer. Vladimir'e doğru koşup, kendini onun kollarına bırakır.*] İşte yine burdasın en sonunda!

ESTRAGON Mahvoldum!

VLADIMIR Neredeydin? Hiç dönmeyeceksin sandım.

ESTRAGON Geliyorlar!

VLADIMIR Kimler?

ESTRAGON Bilmiyorum.

VLADIMIR Kaç kişiler?

ESTRAGON Bilmiyorum.

VLADIMIR [*zafer kazanmışcasına*] Godot bu! En sonunda! Gogo! Godot bu! Kurtulduk! Hadi gidip karşılayalım onu! [*Estragon'u çıkışa doğru çeker. Estragon direnir, kendini kurtarır, sağdan çıkar.*] Gogo! Geri dön! [*Vladimir sol çıkışa koşar, ufka bakar. Estragon sağdan girip, Vladimir'e doğru koşar, kendini onun kollarına bırakır.*] İşte yine buradasın!

ESTRAGON Başım belâda!

VLADIMIR Neredeydin?

ESTRAGON Oradan da geliyorlar!

VLADIMIR Sarıldık! [*Estragon geriye doğru hamle eder.*] Aptal! Ordan çıkış yok. [*Estragon'u kolundan tutup öne doğru çeker. Öne doğru gelme hareketi.*] İşte! Görünürde kimse yok! Hadi git! Çabuk! [*Estragon'u seyircilere doğru iter. Estragon dehşet içinde geri çekilir.*] Gitmeyecek misin? [*Seyircilere bakıp düşünür.*] Tabi bunu anlayabilirim. Dur bakalım. [*Düşünür.*] Tek umudun saklanmak.

ESTRAGON Nereye?

VLADIMIR Ağacın arkasına. [*Estragon duraksar.*] Çabuk! Ağacın arkasına. [*Estragon gidip ağacın arkasına çömelir, saklanamadığını fark eder, ağacın arkasından çıkar.*] Belli ki bu ağacın bize hiçbir faydası yok.

ESTRAGON [*sakin*]. Akıl mı kaldı. Özür dilerim. Bir daha olmaz. Söyle ne yapacağız.

VLADIMIR Yapacak hiçbir şey yok.

ESTRAGON Sen git ve orada dur. [*Vladimir'i sağ çıkışa götürür ve sırtını sahneye döndürür.*] Tamam, kımıldama ve dikkatli ol. [*Vladimir elini gözlerine siper ederek ufku tarar. Estragon koşup çıkışta aynı konumu alır. Kafalarını çevirip birbirlerine bakarlar.*] Eski günlerdeki

gibi sırt sırta. [*Bir süre birbirlerine bakmayı sürdürürler sonra gözetlemeye devam ederler. Uzun sessizlik.*] Gelen bir şey var mı?

VLADIMIR [*kafasını çevirerek*]. Ne?

ESTRAGON [*yüksek sesle*]. Gelen bir şey var mı?

VLADIMIR Hayır.

ESTRAGON Ben de görmüyorum.

Gözetlemeye devam ederler.

Sessizlik.

VLADIMIR Hayal görmüş olmalısın.

ESTRAGON [*başını çevirerek*]. Ne?

VLADIMIR [*yüksek sesli*]. Hayal görmüş olmalısın.

ESTRAGON Bağırmaya gerek yok!

Gözetlemeye devam ederler.

Sessizlik.

VLADIMIR VE [*aynı anda dönerek*] Sen-

ESTRAGON : **VLADIMIR**A Afedersin!

ESTRAGON Devam et.

VLADIMIR Hayır hayır, senden sonra.

ESTRAGON Hayır hayır, önce sen.

VLADIMIR Lafını kestim

ESTRAGON Tam tersine.

Birbirlerine kızgınlıkla bakarlar.

VLADIMIR Gösterişçi maymun!

ESTRAGON Törenci domuz!

VLADIMIR Lafını bitir diyorum sana!

ESTRAGON Sen kendininkini bitir!

Sessizlik. Yakınlaşırlar, dururlar.

VLADIMIR Gerzek!

ESTRAGON Tamam işte, birbirimize küfredelim.

Dönerler, uzaklaşırlar, tekrar dönüp birbirlerine bakarlar.

VLADIMIR Gerzek!

ESTRAGON Haşarat!

VLADIMIR Düşük!

ESTRAGON Keş!

VLADIMIR Lağım faresi!

ESTRAGON Sofu!

VLADIMIR Salak!

ESTRAGON [*sona erdirir*]. Eleşştirmen!

VLADIMIR Oh!

Tükenir, yenilmiştir, kafasını çevirir

ESTRAGON Şimdi de barışalım.

VLADIMIR Gogo!

ESTRAGON Didi!

VLADIMIR Ver elini!

ESTRAGON Al!

VLADIMIR Gel kollarıma!

ESTRAGON Kollarına mı?

VLADIMIR Kucağıma!

ESTRAGON İyi, hadi!

Kucaklaşırlar. Ayrılırlar. Sessizlik.

VLADIMIR Eğlenirken zaman nasıl da çabuk geçiyor!

Sessizlik.

ESTRAGON Şimdi ne yapıyoruz?

VLADIMIR Beklerken.

ESTRAGON Beklerken.

Sessizlik.

VLADIMIR Egzersizlerimizi yapabiliriz.

ESTRAGON Hareketlerimizi.

VLADIMIR Yükselme.

ESTRAGON Gevşeme.

VLADIMIR Uzanma.

ESTRAGON Gevşeme.

VLADIMIR Isınmamız için.

ESTRAGON Yatışmamız için.

VLADIMIR İyi, hadi!

Vladimir önce bir ayağı, sonra diğer ayağı üzerinde sıçrar. Estragon onu taklit eder.

ESTRAGON [*durup*]. Yeter bu kadar. Yoruldum.

VLADIMIR [*durup*] Formda değiliz, hadi biraz derin derin nefes alalım.

ESTRAGON Nefes almaktan bıktım.

VLADIMIR Haklısın. [*Bir an.*] Hadi ağaç taklidi yapalım, tek ayak üstünde.

ESTRAGON Ağaç mı?

Vladimir ağaç taklidi yapar, tek ayağının üzerinde sendeler.

VLADIMIR [durup]. Sıra sende.

Estragon ağaç taklidi yapar. Sendeler.

ESTRAGON Sence Tanrı görüyor mudur beni?

VLADIMIR Gözlerini kapatman lazım.

Estragon gözlerini kapatır, daha çok sendeler.

ESTRAGON [durur, yumruklarını sıkar, en yüksek sesiyle]. Tanrım acı bana!

VLADIMIR [gücenik]. Ya bana?

ESTRAGON Bana! Bana! Acı! Bana!

Pozzo ile Lucky girerler, Pozzo kördür. Lucky önceki yüklerini taşır. Yine ip vardır, ama Pozzo daha kolay takip edebilsin diye çok daha kısa tutulmuştur. Lucky başka bir şapka takmaktadır. Vladimir ile Estragon'u görünce durur. Yoluna devam eden Pozzo ona çarpar.

VLADIMIR Gogo!

Pozzo [Lucky'ye tutunur, Lucky sarsılır]. Ne var? Kim o?

Lucky düşer, her şeyi düşürür, kendisiyle Pozzo'yu da devirir. Dağılan eşyalar arasında çaresiz yatarlar.

ESTRAGON Godot bu mu?

VLADIMIR En sonunda! [Yığına doğru gider.] Takviyeciler, en sonunda!

Pozzo Yardım edin!

ESTRAGON Godot bu mu?

VLADIMIR Gücümüz azalmaya başlamıştı. Artık gecenin sonunu görebileceğiz.

Pozzo Yardım edin!

ESTRAGON Duydun mu?

VLADIMIR Artık yalnız değiliz, geceyi beklerken, Godot'yu beklerken, ee beklerken... beklerken. Bütün akşam kimseden yardım görmeden mücadele ettik. Artık bitti. Yarın oldu bile.

POZZO Yardım edin!

VLADIMIR Zaman akıyor yine. Güneş batacak, ay yükselecek ve biz buradan çekip gideceğiz.

POZZO Acıyın!

VLADIMIR Zavallı Pozzo!

ESTRAGON O olduğunu biliyordum.

VLADIMIR Kim?

ESTRAGON Godot.

VLADIMIR Ama o Godot değil.

ESTRAGON Godot değil mi?

VLADIMIR Godot değil.

ESTRAGON Kim öyleyse?

VLADIMIR Pozzo.

POZZO Buradayım! Buradayım! Yardım edin de kalkayım!

VLADIMIR Kalkamıyor.

ESTRAGON Hadi gidelim.

VLADIMIR Gidemeyiz.

ESTRAGON Niçin?

VLADIMIR Godot'yu bekliyoruz.

ESTRAGON Ha!

VLADIMIR Belki sana başka bir kemik verir.

ESTRAGON Kemik mi?
VLADIMIR Tavuk. Hatırlamıyor musun?
ESTRAGON O bu muydu?
VLADIMIR Evet.
ESTRAGON Sorsana.
VLADIMIR Önce yardım etmeliyiz galiba.
ESTRAGON Ne yapmak için?
VLADIMIR Ayağa kalkması için.
ESTRAGON Kendi kalkamıyor mu?
VLADIMIR Kalkmak istiyor.
ESTRAGON İyi, kalsın o zaman.
VLADIMIR Kalkamıyor.
ESTRAGON Niçin?
VLADIMIR Bilmiyorum.

Pozzo kıvranır, inler, yumruklarıyla zemine vurur.

ESTRAGON Önce kemiği isteyelim. Eğer reddederse orada bırakırız onu.
VLADIMIR Bizim merhametimize mi kaldı demek istiyorsun?
ESTRAGON Evet.
VLADIMIR Ve hizmetlerimizi belli koşullara bağlamamız gerek, öyle mi?
ESTRAGON Ne?
VLADIMIR Tamam akıllıca görünüyor. Ama korktuğum bir şey var.
POZZO Yardım edin!
ESTRAGON Ne?
VLADIMIR

Lucky'nin birden kalkıp gidivermesinden korkuyorum.
İşte o zaman yaraklara geliriz.

ESTRAGON Lucky mi?

VLADIMIR Dün sana vuran

ESTRAGON Sana on kişiydiler dedim.

VLADIMIR Yo, ondan önce, sana tekme atan.

ESTRAGON O burda mı?

VLADIMIR Baksana, hayat kadar kocaman.

[*Lucky'yi işaret eder.*] Şu an hareketsiz. Ama her an tepesi atabilir.

Pozzo Yardım edin!

ESTRAGON İkimiz şunu bir güzel dövsek mi?

VLADIMIR Uyurken mi atılalım üstüne diyorsun.

ESTRAGON Evet.

VLADIMIR Tamam iyi bir fikir gibi gözüküyor. Ama yapabilir miyiz? Gerçekten uyuyor mu? [*Bir an.*] Yo, en iyisi Pozzo'nun yardım çağrısından yararlanmak olurdu.

Pozzo Yardım edin!

VLADIMIR Ona yardım etmek için-

ESTRAGON Yardım mı edeceğiz ona?

VLADIMIR Dişe dokunur bir karşılık umduğumuzdan.

ESTRAGON Varsayalım ki o.

VLADIMIR Boş konuşmalarla zamanımızı harcamayalım! [*Bir an. Şiddetle.*] Fırsat varken bir şeyler yapalım! Her gün birilerinin bize ihtiyacı olmuyor. Aslında Özellikle bize ihtiyaç duymuyorlar. Başkaları da daha iyi olmasa bile, aynı derecede bizim yaptığımızı yapabilirlerdi. Kulaklarımızda cınlayan şu yardım çığlıkları bütün

insanlığa yöneltilmiş! Ama burada, zamanın bu anında, istesek de istemesek de bütün insanlık biziz. Çok geç olmadan bundan yararlanalım! Zalimce bir alın yazısının bize layık gördüğü iğrenç, güruhu hakkıyla temsil edelim! Ne dersin? [*Estragon hiçbir şey söylemez*] Kollarımızı kavuşturup yardım etmenin iyi ve kötü yanlarını hesaplarken cinsimize kötülük etmediğimiz doğru. Kaplan hiç düşünmeden hemcinsinin yardımına koşar ya da çalılıkların kuytularına siner. Ama sorun bu değil. Sorun burada ne yaptığımız. Ve cevabı bildiğimiz için de mutluyuz. Evet, bu uçsuz bucaksız karmaşada kesin olan tek bir şey var. Godot'nun gelmesini bekliyoruz

ESTRAGON -Haa!

POZZO Yardım edin!

VLADIMIR Ya da gecenin çökmesini. [*Bir an.*] Buluşacağımız yere saatinde geldik ve bu da sonu işte. Aziz değiliz ama buluşacağımız yere saatinde geldik. Kaç insan böyle bir şeyle övünebilir?

ESTRAGON Milyarlarca.

VLADIMIR Öyle mi düşünüyorsun?

ESTRAGON Bilmiyorum.

VLADIMIR Haklı olabilirsin.

Pozzo Yardım edin.

VLADIMIR Bütün bildiğim, bu koşullar altında, saatlerin uzun olduğu ve bizi- nasıl söylesem- alışkanlık haline gelene kadar, akla uygun görünen hareketlerle, kendileriyle oyalanmaya zorladıkları. Bunun aklımızın batağa saplanmasını engellemek için olduğunu söyleyebilirsiniz şüphesiz. Ama o zaten korkunç derinlikleri hiç bitmeyen gece içinde uzun süredir dolanmıyor mu? Arada bir merak ettiğim bu. Düşünmemi izleyebiliyor musun?

ESTRAGON [*bir kereliğine özdeyiş söyler gibi*] Hepimiz deli doğuyoruz. Bazıları böyle kalıyor.

Pozzo Yardım edin! Fiyatını öderim!

ESTRAGON Ne kadar?

Pozzo Yüz Frank!

ESTRAGON Bu kadar yetmez.

VLADIMIR Ben bu kadar ileri gitmezdim.

ESTRAGON Sence bu kadarı yeterli mi?

VLADIMIR

Hayır, dünyaya geldiğimde kafadan çatlak olduğumu ileri sürece kadar diyorum. Ama sorun bu değil.

Pozzo İki yüz!

VLADIMIR Bekliyoruz. Sıkılıyoruz. [*Elini kaldırır.*] Hayır, itiraz etme, ölesiye sıkılıyoruz, bu açık. Tamam. Farklı bir şey oluveriyor, o zaman ne yapıyoruz? Hiç karışmıyoruz, kuruyup gidiyor. Hadi, işe koyulalım! [*Yığına doğru yaklaşır, büyük bir adım atıp durur.*] Bir anda her şey yok olacak ve bir kez daha hiçliğin ortasında yalnız kalacağız!

Kara kara düşünür.

Pozzo İki yüz!

VLADIMIR Geliyoruz!

Pozzo'yu ayağa kaldırmaya çalışır, başaramaz, bir daha dener, tökezler, düşer, kalkmaya çalışır, başaramaz.

ESTRAGON Neyiniz var sizin?

VLADIMIR Yardım et!

ESTRAGON Ben gidiyorum.

VLADIMIR Bırakma beni! Öldürürler!

Pozzo Nerdeyim ben?

VLADIMIR Gogo!

Pozzo Yardım edin!

VLADIMIR Yardım et!

ESTRAGON Ben gidiyorum.

VLADIMIR Önce beni kaldır, sonra beraber gideriz.

ESTRAGON Söz mü?

VLADIMIR Yemin ederim!

ESTRAGON Bir daha hiç dönmeyeceğiz, tamam mı?

VLADIMIR Hiç!

ESTRAGON Pireneler'e gideriz.

VLADIMIR Nereye istersen.

ESTRAGON Hep Pireneler'de gezmek istemişimdir.

VLADIMIR Dolaşırsın.

ESTRAGON [*geri çekilip*]. Kim osurdu?

VLADIMIR Pozzo.

POZZO Burdayım! Burdayım! Acıyın!

ESTRAGON İğrenç!

VLADIMIR Çabuk ol! Elini ver bana!

ESTRAGON Ben gidiyorum. [*Bir an. Daha yüksek bir sesle.*] Ben gidiyorum.

VLADIMIR Sanırım sonuçta kendi kendime kalkacağım. [*Dener, düşer.*] Er ya da geç.

ESTRAGON Neyin var senin?

VLADIMIR Çek git, gözüm görmesin!

ESTRAGON Sen orada mı kalıyorsun?

VLADIMIR Şimdilik.

ESTRAGON Hadi kalk, soğuk alacaksın.

VLADIMIR Dert etme beni.

ESTRAGON Hadi! Didi, ne bu keçi inadı!

Elini uzatır, Vladimir telaşla tutar.

VLADIMIR Çek!

Estragon çeker, tökezler, düşer. Uzun bir sessizlik.

POZZO Yardım edin!

VLADIMIR Yetiştik.

POZZO Siz kimsiniz?

VLADIMIR İnsanız.

Sessizlik.

ESTRAGON Güzel toprak ana!

VLADIMIR Kalkabilir misin?

ESTRAGON Bilmiyorum.

VLADIMIR Denesene.

ESTRAGON Şimdi olmaz, birazdan.

Sessizlik.

POZZO Ne oldu?

VLADIMIR [*hiddetle*]. Susacak mısın sen! Baş belası! Kendinden başka kimseyi düşündüğü yok.

ESTRAGON Kestirsek mi biraz?

VLADIMIR Duydun mu ne dedi? Ne olduğunu öğrenmek istiyor.

ESTRAGON Boş ver onu. Uyuyalım.

Sessizlik.

POZZO Acıyın! Acıyın!

ESTRAGON [*sıçrayarak*]. Ne oldu?

VLADIMIR Uyuyor muydun?

ESTRAGON Herhalde.

ESTRAGON Gene şu Pozzo piçi.

ESTRAGON Sustur şunu. Apiş arasına vur.

VLADIMIR

[Pozzo'ya vurup]. Kes sesini! Am biti! [Pozzo çığlıklar atarak Vladimir'den kurtulur, sürünerek uzaklaşır. Durup, bir körün davranışlarıyla ellerini havada hareket ettirir, yardım ister. Vladimir dirsekleri üzerinde onu izler.] Kalkıyor! [Pozzo çöker.] Düştü!

ESTRAGON Şimdi ne yapıyoruz?

VLADIMIR Belki sürünerek yanına gidebilirim.

ESTRAGON Bırakma beni!

VLADIMIR Yoksa seslensem mi?

ESTRAGON Evet, seslen.

VLADIMIR Pozzo! [Sessizlik.] Pozzo! [Sessizlik.] Cevap vermiyor.

ESTRAGON Beraber.

VLADIMIR VE
ESTRAGON : Pozzo! Pozzo!

VLADIMIR Kımıldadı.

ESTRAGON Adının Pozzo olduğundan emin misin?

VLADIMIR [telaşla]. Bay Pozzo! Geri dönün! Size zarar vermeyeceğiz!

Sessizlik.

ESTRAGON Başka bir isimle seslenelim.

VLADIMIR Korkarım ölüyor.

ESTRAGON Eğlenceli olurdu.

VLADIMIR Eğlenceli olan ne?

ESTRAGON Başka adlar denemek, birbiri ardına. Zaman geçirtir. Eninde sonunda doğru ismi buluruz.

VLADIMIR Sana adı Pozzo diyorum.

ESTRAGON Şimdi görürüz. [Düşünür.] Hâbil! Hâbil!

POZZO Yardım edin!

ESTRAGON Tam isabet!

VLADIMIR Bu işten usanmaya başladım.

ESTRAGON Belki öbürü de Kabil'dir. Kabil! Kabil!

POZZO Yardım edin!

ESTRAGON Bütün insanlık bu adam. [*Sessizlik.*] Şu küçük buluta bak.

VLADIMIR [*gözlerini kaldırarak*]. Nerde?

ESTRAGON Surda, en tepede.

VLADIMIR Eee? [*Bir an.*] Bunda ilginç olan ne?

Sessizlik.

ESTRAGON Hadi başka bir şeyden söz edelim şimdi, ne dersin?

VLADIMIR Ben de tam bunu söyleyecektim.

ESTRAGON Ama neden?

VLADIMIR Yaa!

Sessizlik.

ESTRAGON Önce bir kalksak ha?

VLADIMIR Bir şey kaybetmeyiz.

Kalkarlar.

ESTRAGON Çocuk oyuncağı.

VLADIMIR İstendi mi yapılmayacak şey yok.

ESTRAGON Eee şimdi?

POZZO Yardım edin!

ESTRAGON Hadi gidelim.

VLADIMIR Gidemeyiz.

ESTRAGON Niçin?

VLADIMIR Godot'yu bekliyoruz.
ESTRAGON Ha! [*Umutsuzca.*] N'apıcağız, n'apıcağız!
POZZO Yardım edin!
VLADIMIR Ona yardım etsek ya?
ESTRAGON Ne istiyor?
VLADIMIR Ayağa kalkmak istiyor.
ESTRAGON Öyleyse niye kalkmıyor?
VLADIMIR Ayağa kalkmasına yardım etmemizi istiyor.
ESTRAGON Öyleyse niye etmiyoruz? Ne bekliyoruz?

Pozzo'nun ayağa kalkmasına yardım ederler, bırakırlar. Düşer.

VLADIMIR Tutmamız lazım. [*Tekrar kaldırırlar. Pozzo ikisi arasında, kolları onların boynunda asılı durur.*] Daha iyisiniz ya?
POZZO Siz kimsiniz?
VLADIMIR Tanımadınız mı bizi?
POZZO Körüm ben.

Sessizlik.

ESTRAGON Belki geleceği görebiliyordun.
VLADIMIR Ne zamandan beri?
POZZO Gözlerim çok keskindi, ama dost musunuz siz?
ESTRAGON [*kahkaha atarak*]. Dost muymuşuz!
VLADIMIR Yo, kendisinin dostu demek istiyor.
ESTRAGON Eee?
VLADIMIR Dost olduğumuzu kanıtladık, ona yardım ettik.
ESTRAGON Tastamam. Dostu olmasak yardım eder miydik?

VLADIMIR Muhtemelen.
ESTRAGON Doğru.
VLADIMIR Şimdi bi de bunun hakkında laf salatası yapmayalım.
POZZO Eşkiya değilsiniz, değil mi?
ESTRAGON Eşkiya mı? Eşkiya gibi mi görünüyoruz?
VLADIMIR Kahretsin görmüyor musun, adam kör!
ESTRAGON Kahretsin öyle. [*Bir an.*] Öyle söylüyor.
POZZO Bırakmayın beni!
VLADIMIR Nerden çıkarıyorsunuz canım!
ESTRAGON Şimdilik.
POZZO Saat kaç?
VLADIMIR [*göğre bakarak*]. Yedi... Sekiz...
ESTRAGON Hangi mevsimde olduğumuza bağlı.
POZZO Akşam oldu mu?

Sessizlik. Vladimir ile Estragon günbatımına dikkatle bakarlar.

ESTRAGON Yükseliyor.
VLADIMIR İmkânsız.
ESTRAGON Belki de şafaktır.
VLADIMIR Aptallaşma. Orası batı.
ESTRAGON Nerden biliyorsun?
POZZO [*kederli.*] Akşam oldu mu?
VLADIMIR Neyse zaten hareket etmedi.
ESTRAGON Sana yükseliyor diyorum.
POZZO Niye cevap vermiyorsunuz?
ESTRAGON Şans tanıyın.

VLADIMIR [güven verici]. Akşam oldu, Bayım, akşam oldu, gece olacak nerdeyse. Burdaki dostum bundan şüphelenmemi istiyor; itiraf etmeliyim ki bir an ben de şüpheyeye düştüm. Ama bu uzun günü boşuna geçirmedim, inanın bana günün son anları bunlar.[Bir an.] Kendinizi nasıl hissediyorsunuz şimdi?

ESTRAGON Daha ne kadar çekeceğiz bunu. [Bir az bırakırlar, düşmek üzereyken yeniden yakalarlar.] Sütun muyuz biz yahu?

VLADIMIR Yanlış işitmedimse gözlerinizin iyi olduğunu söylüyordunuz.

POZZO Keskin! Çok keskin!

Sessizlik.

ESTRAGON [tedirgin]. Açın biraz! Açın!

VLADIMIR Rahat bırak onu. Görmüyor musun, mutlu olduğu günleri düşünüyor. [Bir an.] *Memoria preateritorum bonorum*— tatsız bir şey olmalı.

ESTRAGON Bilemeyiz.

VLADIMIR Birdenbire mi kör oldunuz?

POZZO Çok keskindi!

VLADIMIR Birdenbire mi kör oldunuz.

POZZO Güzel bir gündü, uyandığımda Talih kadar kördüm. [Bir an.] Kimi zaman hala uykuda mıyım acaba diye düşündüğüm oluyor.

VLADIMIR Ne zaman oldu?

POZZO Bilmiyorum.

VLADIMIR Fakat daha dün...

POZZO [hiddetle] Soru sormayın bana! Körlerin zaman kavramı yoktur. Zamanla ilgili şeyler de gizlenir onlardan.

VLADIMIR Hadi bakalım! Tersine olduğına yemin edebilirdim.

ESTRAGON Ben gidiyorum.

POZZO Neredeyiz?

VLADIMIR Tam bilmiyorum.

POZZO Düzlük denen yer olmasın burası sakın?

VLADIMIR Hiç duymadım.

POZZO Nasıl bir yer?

ESTRAGON [*etrafı bakarak*]. Tanıma gelmez. Hiçbir şeye benzemiyor. Hiçbir şey yok. Bir ağaç var.

POZZO O zaman Düzlük değil.

ESTRAGON [*çökmüş*] Bir eğlence medet!

POZZO Uşağım nerde?

VLADIMIR Buralarda.

POZZO Ben seslenince niye cevap vermiyor?

VLADIMIR Bilmem. Uyuyor gibi. Belki de ölmüştür.

POZZO Ne oldu alla'sen?

ESTRAGON Alla'sen!

VLADIMIR İkiniz de kaydınız. [*Bir an.*] Ve düştünüz.

POZZO Gidip baksanıza, yaralanmış mı?

VLADIMIR Sizi bırakamayız.

POZZO İkinizin birden gitmeniz gerekmez.

VLADIMIR [*Estragon'a*] Sen git.

ESTRAGON Bana yaptıklarından sonra mı? Asla!

POZZO Evet evet, arkadaşınız gitsin, öyle kötü kokuyor ki. [*Sessizlik.*] Ne bekliyor?

VLADIMIR Ne bekliyorsun?

ESTRAGON Godot'yu bekliyorum.

Sessizlik.

VLADIMIR Ne yapması gerekiyor?

POZZO Önce ipi çeksin, onu boğmadığı sürece istediği kadar sert çekebilir. Genellikle tepki verir buna. Vermezse, tekme atsın, mümkünse yüzüne ve mahrem yerlerine.

VLADIMIR [*Estragon'a*]. Gördün mü, korkacak bir şey yok. Hatta öcünü alman için bir fırsat bu.

ESTRAGON Ya kendini savunursa?

POZZO Hayır hayır, kendini savunmaz hiç.

VLADIMIR Ben imdadına yetişirim.

ESTRAGON Gözlerini benden ayırma.

Lucky'ye doğru gider.

VLADIMIR Önce bak bakalım, yaşıyor mu? Ölmüşse kendini yormanın anlamı yok.

ESTRAGON [*Lucky'nin üstüne eğilerek*]. Nefes alıyor.

VLADIMIR Hadi öyleyse.

Ani bir öfkeyle Estragon Lucky'yi tekmelemeye, küfürler yağdırmaya başlar. Ama ayağını incitir ve inleyip sekerek uzaklaşır. Lucky kımıldar.

ESTRAGON Ah hayvan!

Tümseğe oturup çizmesini çıkarmaya çalışır. Fakat az sonra cayar, kollarını dizlerinin, kafasını da kollarının üstüne koyup uyumaya hazırlanır.

POZZO Yine ne oldu?

VLADIMIR Dostumun canını acıttı.

POZZO Ya Lucky?

VLADIMIR Demek o?

POZZO Ne?

VLADIMIR Lucky mi o?

POZZO Anlamıyorum.

VLADIMIR Sizde Pozzo'sunuz?

POZZO Tabii ki Pozzo'yum.

VLADIMIR Dünkü gibi yani?

POZZO Dün mü?

VLADIMIR Dün karşılaşmıştık. [*Sessizlik.*] Hatırlamıyor musunuz?

POZZO Dün kimseyle karşılaştığımı hatırlamıyorum. Ama yarın da bugün kimseyle karşılaştığımı hatırlamayacağım. Benden yardım ummayın.

VLADIMIR Ama.

POZZO Yeter! Kalk domuz!

VLADIMIR Satmak için pazara götürüyordunuz onu. Bizimle konuştunuz. Dans etti. Düşündü. Siz de görüyordunuz.

POZZO Öyle diyorsanız öyle olsun. Ben gideyim! [*Vladimir çekilir.*] Kalk! Lucky kalkar, yüklerini toplar.

VLADIMIR Buradan nereye gidiyorsunuz?

POZZO İleri. [*Lucky, elinde yüklerle, Pozzo'nun önündeki yerini alır.*] Kırbaç! [*Lucky herşeyi bırakır, kırbacı arar, bulur, onu Pozzo'nun eline verir, herşeyi tekrar yüklenir.*] İp!

Lucky her şeyi bırakır, ipin ucunu Pozzo'nun eline verir, herşeyi tekrar yüklenir.

VLADIMIR Bavulda ne var?

POZZO Kum. [*ipi sallar.*] Yürü!

VLADIMIR Daha gitmeyin.

POZZO Ben gidiyorum.

VLADIMIR Yardımsız kalınca ne yapıyorsunuz?

POZZO Kalkana kadar bekliyoruz. Sonra devam ediyoruz. Yürü!

VLADIMIR Gitmeden önce ondan şarkı söylemesini istesenize.

POZZO Kimden?

VLADIMIR Lucky'den.

POZZO Şarkı söylemesini mi?

VLADIMIR Evet. Ya da düşünmesini. Ya da şiir okumasını.

POZZO Ama o dilsiz.

VLADIMIR Dilsiz mi?

POZZO Dilsiz. İnleyemez bile.

VLADIMIR Dilsiz ha! Ne zamandan beri?

POZZO [*aniden kızgın*] Kahrolası zamanınızla bana yaptığınız eziyet yetmedi mi? İğrenç bir şey bu! Ne zamanmış! Ne zaman! Bir gün yetmiyor mu bu size, bir gün dilsiz oldu, bir gün ben kör oldum, bir gün sağır olacağız, bir gün doğduk, bir gün öleceğiz, aynı gün, aynı an, yetmiyor mu bu size? [*Daha sakın.*] Mezarın üstünde doğuruyorlar, bir an gün işiyor, sonra bir kez daha gece oluyor.[*ipi çeker.*] Yürü!

Pozzo ile Lucky çıkarlar. Vladimir sahnenin sonuna dek onları izler, artlarından bakar. Düşüş sesi ve Vladimir'in yüzündeki ifadeden yine düştükleri anlaşılır. Sessizlik. Vladimir Estragon'a doğru gider, bir an ona bakıp düşünür, sonra sarsarak uyandırır.

ESTRAGON [*vahşice hareketler, anlaşılmaz sözler. Sonunda.*] Niye hiç bırakmıyorsun uyuyayım?

VLADIMIR Kendimi yalnız hissettim.

ESTRAGON Rüya görüyordum, mutluydum.

VLADIMIR Zaman geçirtti.

ESTRAGON Rüyamda...

VLADIMIR [sertçe]. Anlatma! [Sessizlik.] Acaba gerçekten kör müydü?

ESTRAGON Kör mü? Kim?

VLADIMIR Pozzo.

ESTRAGON Kör mü?

VLADIMIR Kör olduğunu söyledi ya bize.

ESTRAGON Ee, ne var bunda?

VLADIMIR Bana bizi görüyormuş gibi geldi.

ESTRAGON Rüya görmüşsün.[*Bir an.*] Hadi gidelim. Gidemeyiz. Ha! [*Bir an.*] O olmadığından emin misin?

VLADIMIR Kim?

ESTRAGON Godot.

VLADIMIR Ama kimin?

ESTRAGON Pozzo.

VLADIMIR Yok canım! [*Daha az emin.*] Yok canım! [*Daha da az emin.*] Yok canım!

ESTRAGON Sanırım ben de kalkabilirim. [*Zorlukla kalkar.*] Ahh! Didi!

VLADIMIR Artık ne düşüneceğimi bilmiyorum.

ESTRAGON Ayaklarım! [*Tekrar oturup çizmelerini çıkarmaya çalışır.*] Yardım et bana!

VLADIMIR Başkaları acı çekerken ben uyuyor muydum? Şu an uyuyor muyum? Yarın uyandığımda, ya da uyandığımı sandığımda bugün hakkında ne diyeceğim? Dostum Estragon'la, burada gece çökene değin Godot'yu beklediğimi mi? Pozzo'nun hamalıyla beraber gelip gittiğini mi, bizimle konuştuğunu mu? Muhtemelen.

Ama bütün bunların içinde sahici olan ne olacak?
[Estragon çizmeleriyle boşuna didiştikten sonra yine uyuyakalmıştır. Vladimir ona bakar.] Hiçbir şeyden haberi olmayacak. Bana yediği tekmeleri anlatacak, ben de ona bir havuç vereceğim .[Bir an.] Mezarın üstünde, zor bir doğum. Mezar-kazıcı oyalanarak, çukurun dibine aletlerini yerleştirir. Yaşlanacak zamanımız var. Hava çılgınlığımızla dolu. [Dinler.] Ama alışkanlık büyük bir uyuşturucu. [Yine Estragon'a bakar.] Bana da biri bakıyor, benim hakkımda da biri, uyuyor, hiçbir şeyden haberi yok, bırakın uyusun diyor.[Bir an.] Devam edemeyeceğim! [Bir an.] Ne demiştim?

Telaşla bir oraya, bir buraya gider, sonunda sol çıkışta durur, kara kara düşünür.

Sağdan Çocuk girer. Durur.

Sessizlik.

ÇOCUK Bayım... [Vladimir döner.] Bay Albert...
VLADIMIR Hadi bakalım.[Bir an.] Beni hatırlamıyor musun?
ÇOCUK Hayır Efendim.
VLADIMIR Dün gelen sen değildin.
ÇOCUK Hayır Efendim.
VLADIMIR Bu senin ilk gelişin.
ÇOCUK Evet Efendim.

Sessizlik.

VLADIMIR Bay Godot'dan bir mesajın var.
ÇOCUK Evet Efendim.
VLADIMIR Bu akşam gelmeyecek.
ÇOCUK Hayır Efendim.

VLADIMIR Ama yarın gelecek.

ÇOCUK Evet Efendim.

VLADIMIR Kesinlikle.

ÇOCUK Evet Efendim.

Sessizlik.

VLADIMIR Kimseyle karşılaştın mı?

ÇOCUK Hayır Efendim.

VLADIMIR Ya iki...[duraksar]... adamlarla?

ÇOCUK Hiç kimseyi görmedim, Efendim.

Sessizlik.

VLADIMIR O ne yapıyor, Bay Godot? [Sessizlik.] Beni duyuyor musun?

ÇOCUK Evet Efendim.

VLADIMIR Ee.

ÇOCUK Hiçbir şey yapmıyor Efendim.

Sessizlik.

VLADIMIR Kardeşin nasıl?

ÇOCUK Hasta, Efendim.

VLADIMIR Herhalde dün gelen oydu.

ÇOCUK Bilmiyorum, Efendim.

Sessizlik.

VLADIMIR [yumuşakça], bir sakalı var mı, Bay Godot'nun?

ÇOCUK Evet Efendim.

VLADIMIR Sarı mı yoksa... [duraksar]...siyah mı?

ÇOCUK Sanırım beyaz, Efendim.

Sessizlik.

VLADIMIR Tanrı bizi korusun! *Sessizlik.*

ÇOCUK Bay Godot'ya ne söyleyeyim, Efendim?

VLADIMIR Ona...[*duraksar*]...beni gördüğünü ve...[*duraksar*]...beni gördüğünü söyle. [*Bir an. Vladimir yaklaşır, Çocuk geri çekilir. Vladimir durur, Çocuk durur. Ani bir hiddetle.*]
Beni gördüğüne eminsin di mi, yarın gelip beni hiç görmediğini söyleme!

Sessizlik. Vladimir ileri atılır, Çocuk çekilip koşarak çıkar. Sessizlik. Güneş batar, ay yükselir. Birinci perdedeki gibi Vladimir hareketsiz ve başı öne eğik durur. Estragon uyanır, çizmelerini çıkarır, her birini bir eline alıp ayağa kalkar ve gidip sahnenin önüne ortaya bırakır, sonra Vladimir'e doğru yürür:

ESTRAGON Neyin yar senin?

VLADIMIR Hiçbir şey.

ESTRAGON Ben gidiyorum.

VLADIMIR Ben de.

ESTRAGON Uzun süredir uyuyor muyum?

VLADIMIR Bilmiyorum.

Sessizlik.

ESTRAGON Nereye gideceğiz?

VLADIMIR Uzağa değil.

ESTRAGON A evet, hadi burdan uzağa gidelim.

VLADIMIR Gidemeyiz.

ESTRAGON Niçin?

VLADIMIR Yarın dönmek zorundayız.

ESTRAGON Niçin?

VLADIMIR Godot'yu beklemek için.
ESTRAGON Ha! [*Sessizlik.*] Gelmedi mi?
VLADIMIR Hayır.
ESTRAGON Artık çok geç.
VLADIMIR Evet, gece oldu.
ESTRAGON Ya onu ekersek? [*Bir an.*] onu ekersek?
VLADIMIR Cezalandırır bizi. [*Sessizlik. Ağaca bakar.*] Ağaç dışında her şey ölü.
ESTRAGON [*ağaca bakarak.*] Ne bu?
VLADIMIR Ağaç.
ESTRAGON Evet, ama ne ağacı?
VLADIMIR Bilmiyorum. Söğüt.

Estragon Vladimir'i ağaca çeker. Önünde hareketsiz dururlar.

Sessizlik.

ESTRAGON Neden kendimizi asmıyoruz?
VLADIMIR Neyle?
ESTRAGON Hiç ipin yok mu?
VLADIMIR Hayır.
ESTRAGON Öyleyse aşamayız.

Sessizlik.

VLADIMIR Hadi gidelim.
ESTRAGON Bir dakika, kemerim var.
VLADIMIR Çok kısa o.
ESTRAGON Ayaklarıma asılırsın.
VLADIMIR Peki benimkilere kim asılacak?

ESTRAGON Doğru.

VLADIMIR Yine de göster bakalım.[*Estragon, pantolonunu tutan bağı çözer, pantolonu ona göre çok büyük olduğundan ayak bileklerine düşer. Bağa bakarlar.*] İdare eder. Ama yeterince sağlam mı?

ESTRAGON Şimdi görürüz. Tut.

İkisi de bağı bir ucunu tutup, çekerler. Kopar. Düşecek gibi olurlar.

VLADIMIR Küfretmeye bile değmez.

Sessizlik.

ESTRAGON Yarın dönmemiz gerekir mi diyorsun?

VLADIMIR Evet.

ESTRAGON O zaman sağlam bir ip getirebiliriz.

VLADIMIR Evet.

Sessizlik.

ESTRAGON Didi.

VLADIMIR Evet.

ESTRAGON Ben böyle devam edemeyeceğim.

VLADIMIR Demek böyle düşünüyorsun.

ESTRAGON Ayrılalım mı? Bizim için daha iyi olabilir.

VLADIMIR Yarın kendimizi asacağız. [*Bir an.*] Tabi Godot gelmezse.

ESTRAGON Peki ya gelirse?

VLADIMIR Kurtuluruz.

Vladimir şapkasını (*Lucky'nin*) çıkarır, içine dikkatle bakar, içinde elini gezdirir, sallar, üstüne vurur, tekrar giyer.

ESTRAGON Ee. Gidiyor muyuz?

VLADIMIR Pantolonunu çek.
ESTRAGON Ne?
VLADIMIR Pantolonunu çek.
ESTRAGON Pantolonumu indirmemi mi istiyorsun?
VLADIMIR Pantolonunu ÇEK.
ESTRAGON [*pantolonunun düşmüş olduğunu fark ederek*]. Doğru.
Pantolonunu çeker.
VLADIMIR Ee? Gidiyor muyuz?
ESTRAGON Evet, hadi gidelim.

Kımıldamazlar.

PERDE

* Beckett'in anayurdu İrlanda'da kadınların oynadığı hokeye benzer bir spor.